72ste JAARGANG No. 9498 — WOENSDAG 21 DECEMBER 195?

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

C.P.I.M.-er wint miljoen bolivar

Caracas. — John Frederik, bar-keeper van het Barge-bad en werkzaam bij de N.V. C.P.I.M., heeft door een goede voorspelling van de uitslag van paarderennen in Venezuela één millioen bolivar gewonnen.

Vragen v.d. Hoeven

„Kan de Minister de gronden mededelen....?"

Het Statenlid, de heer P. van der Hoeven heeft (zoals wij gisteren reeds meldden) aan de heer Minister van Justitie (ex artikel 50a van het Reglement van Orde der Staten van de Nederlandse Antillen), enkele vragen gesteld.

Deze luiden, naar wij thans vernemen, als volgt:

1. Is het juist, dat de Minister van Justitie mondeling opdracht gegeven heeft het appèl met betrekking tot de nietigverklaring van de dagvaarding inzake Stewart/Blasse in te trekken?
2. Is het juist, dat de waarnemend Procureur-Generaal hieraan, onder handhavig van zijn bezwaren, gevolg heeft gegeven?
3. Indien de voorgaande vragen bevestigend beantwoord worden, kan de Minister dan de gronden mededelen waarop hij tot deze ernstige ingreep in het normale verloop van een rechtsgeding is overgegaan?

Portugees aan verwondingen van aanrijding overleden

Willemstad. — Gisteravond omstreeks 21.50 uur is de 28-jarige Portugees Jose Fereira de Soussa, ijscoventer van beroep, op het Julianaplein van achteren door een personen-auto aangereden toen hij zich met zijn ijsco-karretje in de richting van Berg Altena begaf. De Portugees werd zwaar gewond en is hedenmorgen om half negen aan de bekomen verwondingen overleden. De bestuurder van de personenauto die hem aanreed, de 45-jarige H.G. verkeerde onder de invloed van alcoholhoudende drank.

De ongelukkige ijsco-venter werd zodanig aangereden, dat het sierstuk van de motorkap van de auto in zijn rug drong. Hierop sloeg hij met zijn hoofd achterover op de motorkap en viel naast de auto. Het slachtoffer bekwam nog een diepe snee in het voorhoofd, verwondingen aan de armen en een gebroken rechterbeen. De politie was snel ter plaatse evenals enkele leden van de Colonne Rode Kruis Korps. De leden Boutmy en Laker passeerden juist en waarschuwden de op Pietermaai gestationeerde ambulance. Hierop kwamen Sergt. Martina en de helpsters Dolores Rodriguez en Aura Neumann.

Nadat het slachtoffer eerste hulp was verleend, diende de pastoor van Pietermaai hem nog het Heilig Oliesel toe.

Kerstbonus voor K.L.M.-ers

Willemstad. — Naar wij vernemen is aan de werknemers van de K.L.M., waaronder de lokale employé's, een kerstgratificatie toegekend. Alle weekloners met een maximum loon van fls. 55,— per week, exclusief toelagen krijgen fls. 10,— meer. Dit bedrag geldt ook voor de maandloners met een maximum salaris van fls. 250.—.

Alle andere employé's, die langer dan acht maanden in dienst zijn, is een gratificatie van fls. 20,— toegekend. Indien de onder deze employé-groep vallende personen minder dan acht maanden, maar langer dan vier maanden in dienst van de K.L.M. zijn, krijgen zij ook fls. 10,—.

In de dagorder, die aan de employé's werd uitgereikt, wordt gezegd, dat ofschoon de gratificatie klein is, het totaal uit te keren bedrag toch aanzienlijk hoger is dan het vorig jaar. De resultaten over het afgelopen jaar waren bevredigender dan voorgaande jaren.

Staten Vrijdagmorgen bijeen

Willemstad. — De Staten zijn voor een openbare vergadering bijeengeroepen op Vrijdag 23 december a.s. des ochtends te half tien. De agenda bevat alleen een aantal ingekomen stukken alsmede enkele adviezen van commissies.

2500 lampjes en 1400 bollen zijn nodig geweest, om de reusachtige, ruim 20 meter hoge kerstboom uit Noorwegen, die temidden van de hoge wolkenkrabbers in New York is geplaatst, om te toveren in het lichtende teken, dat het naderende kerstfeest aankondigt. De boom is geplaatst bij het Rockefeller-building

Wereld-koopvaardijvloot meer dan 100 miljoen ton

Londen. — Volgens Lloyds bereikte de wereld-koopvaardijvloot in juni van dit jaar een omvang van 100,569.000 ton en overschreed daarmede voor het eerst in de geschiedenis de grens van 100 millioen ton. Een aanzienlijke uitbreiding van tonnage hadden Liberië, Noorwegen, Duitsland en Engeland. Deze uitbreiding woog ruimschoots op tegen de vermindering in de Verenigde Staten, Panama, Canada en Argentinië.

De Verenigde Staten heeft nog altijd het grootste tonnage van de koopvaardijvloot onder zijn vlag, gevolgd door Engeland, Noorwegen en Liberië. De gehele vloot van dit laatste genoemde land dateert van na de oorlog. Nederland neemt de 9e plaats in.

De wereldvloot van tankschepen steeg in het afgelopen jaar met 1.831.000 ton tot 26.455.000 ton tegen 11.586.000 ton in 1939. Het aandeel van de tankschepen in het totale tonnage steeg van 17% voor de oorlog tot 26% op het ogenblik.

Engeland heeft nog altijd de grootste tankvloot, gevolgd door de Verenigde Staten en Noorwegen.

Mambo cha cha cha geen succes in Wenen

Wenen. — De jongste sensatie uit Zuid-Amerika, de "mambo cha cha cha", zal geen succes worden in Wenen. Dit is althans de mening van de vereniging van Oostenrijkse dansleraren en werd tijdens een persconferentie te Wenen verkondigd. "De inwoners van Wenen zijn te conservatief voor deze dans", aldus de leraren. "Zij dansten de mambo zelfs volgens de maat van haar voorganger de rumba".

Evenals het vorige jaar zullen de populaire dansen tijdens het carnavalsfeest, dat te Wenen na 1 januari begint, zijn walsen, de slow fox, de tango, foxtrott, de Engelse wals en de rumba, en misschien nog enkele samba's en raspa's, aldus vertelden de dansleraren.

Dubbele vliegtuig-botsing boven Florida

Tampa. — In de Amerikaanse staat Florida zijn gisteren tweemaal twee vliegtuigen tegen elkaar gebotst, waardoor elf vliegers gedood en drie vermist worden. Boven Tampa botsten twee straalbommenwerpers; de acht inzittenden kwamen om. De tweede botsing gebeurde boven Port St. Joe tussen een bommenwerper en een straaljager, waardoor drie personen gedood en drie vermist werden.

Schilderij van Prinses Beatrix voor Shell Tankers N.V.

's-Gravenhage. — De Haagse kunstschilder L. Th. J. van Eekelen maakte in opdracht van de Shell Tankers NV een schilderij van H.K.H. Prinses Beatrix. Het origineel zal een plaats krijgen in de directiekamer van de NV te Rotterdam; een replica zal geplaatst worden aan boord van de „Vasum" de tanker die prinses Beatrix doopte en te water liet op de werf der Nederlandse Dok en Scheepvaart Maatschappij te Amsterdam.

De „Vasum" wordt Vrijdag a.s. in de vaart genomen.

De politieke woelingen in Suriname rondom de affaire- Soemita

Paramaribo. — De affaire-Soemita houdt de politieke gemoederen op het ogenblik bezig, dat gesproken kan worden van politieke woelingen. De heer Kasian, een der leiders van de K.T.P.I. in Marowijne, is naar Paramaribo gekomen en riep een vergadering van de Kaun Tani Persatuan Indonesia op. „De „West" maakte hier melding van met de toevoeging, dat de procureur-generaal bepaalde voorwaarden verbonden had aan de vergunning om een vergadering te houden.

De volgende dag verscheen een communiqué van de partijraad der K.T.P.I., welke Kasian de bevoegdheid ontzegde om een vergadering der partij bijeen te roepen, en waarin de heer D. Findlay het verwijt werd gemaakt, dat hij de hand in een en ander zou hebben. (Findlay is voorzitter der Surinaamse Democratische Partij, lid van de Eenheidsfrontfractie.)

Ook verscheen een bekendmaking van de procureur-generaal, dat geen vergunning meer gegeven werd voor de vergadering. „De West" plaatste hierbij de kanttekening, dat het recht van vereniging en vergadering was aangetast. „Vergissen wij ons niet, dan zullen zowel minister Karamat Ali (justitie) als mr de Niet (P.G.) van deze maatregel spoedig spijt hebben", aldus schreef „De West".

„De Tijd", „Suriname" en „Het Nieuws" zijn om deze critiek boven op „De West" gesprongen wegens intimidatie van de justitie, bedekte bedreiging e.d.

De achtergrond is, dat Kasian, een volgeling van Soemita, ongetwijfeld een vergadering bijeen zou krijgen, die dan even ongetwijfeld de heer Karamat Ali (de huidige minister) zou afstoten als adviseur der K.T.P.I., zoals reeds ettelijke ongetekende communiqué's van K.T.P.I.-afdelingen hebben gedaan. De aanhangers van de partijraad bleven tot dusver hun vertrouwen stellen in Karamat Ali.

Alles bijeen genomen ziet de toekomst er voor de politiek niet bijzonder geruststellend uit, apidus besluit de correspondent van het A.N.P. zijn exposé.

Herders spelen voor de Paus

Doedelzakken weerklinken in ruime consistoriezaal

De schrille tonen van de muziekinstrumenten van vijftien schaapherders uit Calabrië, een soort doedelzakken, echoden dezer dagen door de ruime consistoriezaal van het apostolisch paleis. De schaapherders, die naar Rome waren gekomen om daar tijdens de Kerstdagen in de straten te spelen, maakten deel uit van een groep die in algemene audiëntie door de Heilige Vader werd ontvangen. Ze hadden zich gemengd onder een aantal Amerikaanse soldaten, die met andere gelovigen naar het Vaticaan getogen waren. Toen de Paus de herders ontdekte, bracht hij in een toespraak in herinnering dat het herders waren die voor het Christuskind gespeeld hadden.

Vervolgens verzocht hij hun een staaltje van hun kunst ten beste te geven. De herders speelden tot grote vreugde van de Heilige Vader en de deelnemers aan de audiëntie enkele voor hun landstreek karakteristieke Kerstliedjes. Zij werden na afloop met een applaus beloond en ontvingen vervolgens met de anderen de zegen van de Heilige Vader.

Kerstfeest op het Loo

De Koninklijke familie zal 23 december Kerstfeest op het Loo vieren met het personeel van het Koninklijk paleis aldaar, de domeinen en de houtvesterijen. Voorts zal daarbij het personeel van het paleis op de Dam aanwezig zijn.

Wilson wil meer uitgeven voor de defensie

Washington. — De Amerikaanse minister van defensie Wilson kondigde aan, dat hij het Congres zal verzoeken de begroting van defensie het volgend jaar te verhogen van 34,4 miljard dollar tot 35,5 miljard.

Hij zeide op een persconferentie naar aanleiding van deze mededeling, dat er meer geld aan bestuurbare projectielen zal worden uitgegeven. Er zal bovendien een groot schip met atoomaandrijving worden gebouwd. Het werk aan atoommotoren voor een vliegtuig zal met kracht worden voortgezet. Hij deelde in dit verband mede, dat door een kort geleden gedane ontdekking een vliegtuig met atoomvoortstuwing mogelijk is geworden.

Belangrijke wijzigingen in het BRITSE kabinet

Londen. — De Britse premier Eden heeft belangrijke wijzigingen in het Engelse kabinet aangekondigd. Sellwyn Lloyd wordt minister van buitenlandse zaken in plaats van Harold Macmillan, die de post van minister van financiën overneemt. De huidige minister van financiën, Butler wordt de rechterhand van de premier als „Lord Privy Seal" en leider van het Lagerhuis.

Sir Walter Monckton, die minister van defensie wordt, zal zijn functie van minister van Arbeid overdragen aan de voormalige minister van Volksgezondheid MacLeod.

Butler, die wel eens de woordvoerder van de „progressieve conservatieven" wordt genoemd, zal thans, naar men aanneemt, de Engelse economische politiek gaan coördineren.

Christopher Soames, schoonzoon van Churchill, is onder-minister voor luchtvaart geworden.

De parlementaire redacteur van Reuter tekent bij dit bericht aan, dat aangezien er nog meer wijzigingen in lagere rangen van de regering worden verwacht, deze kabinetswijziging wel de omvangrijkste is sinds de oorlog. Zij vormt de verwerkelijking van de wens van Eden om zijn regering zodanig te stroomlijnen, dat er in de komende vier jaar, die de conservatieven naar men mag verwachten aan het bewind zullen zijn, geen belangrijke wijzigingen meer nodig zullen zijn.

Nog nooit heeft een Britse premier sinds de oorlog bij eenzelfde gelegenheid de bezetting der drie belangrijkste posten: financiën, defensi een buitenlandse zaken, gewijzigd.

Parijs. — Jean Babtiste Abadie, uitvinder van de buisverlichting is in de leeftijd van 60 jaar te Vic-Bigorre in de Pyreneeën overleden.

Opbrengst „Passaat" afgedragen

Willemstad. — Gistermiddag heeft de heer Mr M. A. F. Zwager, chef van de Afdeling Industrial Relations van de N.V. C.P.I.M./C.S.M., op het Hoofdkantoor van deze Maatschappij een chèque ad ƒ 1056,— aan mevr. J. Strooij-Speekenbrink, penningmeesteresse van het Mgr P. I. Verriet Instituut (Gebrekkige Kinderen), overhandigd. Dit is de opbrengst van de verkoop van de overcomplete exemplaren van het Koninginne-nummer van „De Passaat", welke de Directie van de N.V. C.P.I.M./C.S.M. heeft bestemd voor dit goede doel.

Met vaardige handen zijn vrouwelijke leden van het centrale Telegraaf bureau te Londen bezig 420 poppen van kleertjes te voorzien, om met Kerstmis 420 weeskinderen gelukkig te kunnen maken. Een van de vrouwelijke leden met enige van de vele prachtige poppen.

Eddy Perez, (saxofoon) begaafd musicus

Een ware meester op het gebied van de saxofoon is wel de 20-jarige „Combo-speler" Eddy Perez, lid van Cortijo's Combo Band, die dezer dagen op Curaçao verbleef en vandaag naar Aruba is vertrokken waar de band enkele avonden in de verschillende clubs aldaar zal optreden. Eddy Perez heeft velen versteld doen staan om de gemakkelijke en wonderlijk technische wijze waarop hij de „sax" speelt. Hij heeft er een bijzondere gave voor. Was het te verwonderen dat onze belangstelling werd gewekt en wij met Eddy zijn gaan praten?

Eddy vertelde ons dat hij in Puerto Rico is geboren. Op 17-jarige leeftijd stelde zijn vader hem voor om een muziekinstrument te gaan spelen en Eddy kreeg een saxofoon.

Eddy Perez zeide dat zijn vader een bekend musicus is die vele instrumenten bespeelt. Het is opmerkelijk hoe het publiek zijn spel op prijs stelt. De leraar van Eddy Perez, de heer Luis Gonzalez Pena mag dan ook tevreden zijn over de resultaten die zijn leerling bereikt heeft.

Want de saxofoon neemt in de Combo band van Cortijo een zeer belangrijke plaats in. Dit instrument is namelijk het enige blaasinstrument in dit orkest. Er wordt dus veel geëist van een saxofonist. Maar gedurende de laatste drie dagen heeft de jonge Perez genoeg bewijzen van zijn kunnen geleverd.

Conjunto „San Jose" hield zich niet aan afspraak

Willemstad. — Het bekende conjunto „San Jose", dat na zijn oprichting zo zeer in de smaak is gevallen bij het Curaçaos publiek, zou jl. zaterdagavond in de Club Chobolobo optreden, zo lazen wij in een advertentie in ons blad. Edoch, zaterdagavond speelde in de feëriek verlichte tuin alleen de Combo band van Cortijo, Puerto Rico. Daar wij de aankondiging hadden gelezen en „San Jose" niet ter plaatse was hebben wij later bij de heer Rino Marchena geïnformeerd wat er wel aan de hand was.

Het verhaal dat hij ons deed, was niet prettig. Hij vertelde ons, dat met het orkest een contract was gemaakt waarin dit conjunto zich verbond om vanaf 4 december t/m 15 januari te spelen in Chobolobo.

Op 5 december vertrok Rino Marchena naar Puerto Rico, reden waarom het contract niet werd ondertekend. De dag van 4 december, waarop „San Jose" heeft gespeeld, werd uitbetaald. Het contract zou later getekend worden maar op het laatste moment zegde het orkest „San Jose" de gesloten overeenkomst af. Dit had tot gevolg dat de aangekondigde band zaterdagavond niet verscheen.

Koninklijke reis maakte indruk op Antilliaanse studenten in Nederland

Lyrische ontboezeming van Frank Martinus over nieuwe vriendschap tussen rijksdelen

Den Haag. — Het eerste gedeelte van de kleurenfilm over de reis van Koningin Juliana naar de gelijkwaardige delen van het koninkrijk in de West heeft weken aan een stuk in „Cineac" — de nieuws-bioscoop te Den Haag — gedraaid. En drie weken aan een stuk was het elke dag opnieuw weer een gedrang, een gehaast om toch maar een blik op de veelgeroemde schoonheid van de West te kunnen werpen.... In lange rijen stonden de mensen voor de bioscoop opgesteld en elke avond was de zaal uitverkocht. Nu draait in dezelfde bioscoop het tweede gedeelte: Suriname, en nog is de belangstelling van Den Haag, met zijn 600.000 inwoners, geenszins geslonken.

Het is alsof met de reis van de Koningin een dichte sluier, die jarenlang voor het geheimzinnige Westen heeft gehangen, plots is weggenomen. Het is alsof de Antillen en Suriname nu pas ontdekt zijn, alsof men pas na deze historisch koninklijke reis de werkelijke belangrijkheid, de naaste verwantschap met de West heeft aangevoeld, hier in Nederland. En temidden van al deze drukte van een heftig ontwaakte, geweldige belangstelling, staan wij Antilliaanse en Surinaamse studenten.

O, hoe hebben wij onze mede Antillianen en Surinamers benijd, die in werkelijkheid zo'n grote gebeurtenis hebben mogen meemaken.

En met nog veel meer interesse, dan welke Nederlander ook, hebben wij het verloop van deze reis gevolgd en a.h.w. meegemaakt.

Met interesse en met heimwee.... Want kijkende naar de verlichtingen, van de brug, de huizen, de straten, heeft ons door en door Antilliaans hart zijn vaderlandsliefde als nooit te voren gevoeld.

Wie neemt het ons kwalijk, dat wij afgunstig waren 'n ogenblik op al die duizenden die de Koningin en de Prins persoonlijk hebben kunnen toejuichen, hebben kunnen rondleiden naar al die plaatsen, die voor ons zovele zoete en intieme herinneringen bewaren.

Hoe hebben wij verlangd om er bij te zijn, toen de Koningin het symbool van onze vrijheid op luisterlijke wijze onthulde!

En hebben wij niet toen zij door het koenoekoe-land van Curaçao en Aruba en Bonaire reed, haast de andere mensen in de bioscoop vergeten en bijna luidop geroepen: Die heuvels ken ik ook, onder die bomen heb ik zo vaak gekampeerd, in dat huis heb ik nog gewoond, aan die baai heb ik zo vaak gezwommen.

En hebben wij de ironie niet heftig uitgescholden van het noodlot, dat ons weg liet zijn, op het moment dat ons eiland zijn grootst geluk onderging? Gij, die de Koningin zoveel in Punda als in Otrbanda hebt gezien, gij die met haar naar Bonaire en Aruba hebt gevlogen, gij die met haar de grillige schoonheid van Saba hebt bewonderd, gij kunt ons toch vergeven, dat wij U een ogenblik hebben benijd?

Een ogenblik slechts, want reeds nu hebben wij al ingezien, dat ofschoon wij dit vorstelijk gebeuren niet persoonlijk hebben meegemaakt, de vruchten ervan ook voor ons veel zullen zijn.

Want met de nieuwe belangstelling, die voor de West gekomen is, zijn wij, die voorheen steeds halve vreemden bleven, ook in Nederland meer kind in huis geworden. Was het zo, dat we voorheen slechts als nieuwigheden bezien werden, nu worden we als LANDGENOTEN beschouwd.

Men interesseert zich plots veel meer voor ons.

Men vraagt ons niet meer naar de rijkdom van onze vaders, de welstand van onze families, hoeveel huizen wij op Curaçao wel hebben, hoeveel auto's wij er wel op na houden of hoeveel een leraar op Curaçao verdient.

Neen, men vraagt al van welk gedeelte van Curaçao wij komen, van welk eiland van de Antillen.... Hoe de mensen op Curaçao hun godsdienst beleven, wat ze denken over bepaalde problemen.

Hoe de opvoeding daar is, men interesseert zich niet alleen voor de zeden en gebruiken, maar men wil ze ook leren kennen.

Kortom, zoals wij al zeiden, het geheimzinnige van de West is er uit.

Iedereen weet nu al, dat Suriname zeker een zes uur vliegen van Curaçao verwijderd ligt.

Men denkt over Curaçao en Aruba reeds niet meer als over twee rotspunten in de Caraibische zee, die toevallig door de olie rijk zijn geworden. Neen, men beseft de belangrijkheid van de Antillen.

En in dit opzicht is de reis van de Koningin ook voor ons studenten een zegen geweest, en in dit opzicht zijn wij ook te benijden. Want de band, die voorheen eigenlijk slechts theoretisch moet hebben bestaan, is hecht en tastbaar geworen.... Het is alsof iedereen voelt dat met de reis van de Koningin naar de West, deze beide delen van het Koninkrijk iets gemeen hebben gevonden, dat vroeger slechts op papier bestond: een vorstin. En terwijl de van ouds reeds hechte liefde voor het Vorstenhuis Oranje, die zowel in Suriname als op de Antillen zo uitbundig was, nu pas haar triomph heeft gevierd, is er in de straten en huizen en pleinen en lanen van Nederland een nieuwe roos gaan bloeien: vriendschap, kameraadschappelijkheid tussen Europa en de West.

Ik heb een oude vrouw gezien op de film, die een foto van de Koningin en de Prins op haar borst had gespeld en onlangs zag ik in de straten van ons deftige Den Haag een meisje met een typisch Curaçaos hoofddoekje om; onbetekenend zult u zeggen, maar ons heeft het goed gedaan te hebben mogen ontdekken, dat men hier niet slechts nieuwsgierig is, maar werkelijk iets om ons geeft.

Vriendschap groeide

Maar dat zijn niet de enige vruchten van de reis van de Koningin. De vriendschap tussen Antillianen en Surinamers zelf is er ook op vooruit gegaan. Van overdreven vaderlandsliefde, chauvinisme is er haast geen sprake meer. De Antilliaan heeft de Surinamer ontdekt, en omgekeerd de Surinamer de Antilliaan. De Surinamer heeft ingezien, dat Curaçao, hoe klein ook als land, voor de West vertegenwoordigend is, terwijl de Antillianen hebben erkend, dat de mogelijkheden tot zelfstandig zijn voor Suriname te enen male veel groter is dan in welk eiland van de Nederlandse Antillen dan ook. En uit dit weder-

(Vervolg op pag. 6)

TIENDE zitting Algemene Vergadering UNO gesloten

New York. — De tiende zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties is gistermiddag gesloten. In zijn slotrede zeide de Chileense voorzitter dr José Maza, dat het een dramatische zitting was. „Men kan niet zeggen, dat er een ideale vorm van naast elkaar bestaan is gevonden, doch het is niet te optimistisch gesproken als men zegt, dat er gronden zijn voor een sterke hoop voor de toekomst.

Hij releveerde de resolutie ter zake ontwapening; voor het vreedzaam gebruik van atoom-energie; het verlaten van de vergadering door Frankrijk en Zuid-Afrika en de toelating van de nieuwe ledenstaten.

Op een persconferentie bevestigde Maza, dat premier Nehroe een beroep heeft gedaan op Boelganin en Chroesjtsjef nadat Rusland het veto had uitgesproken tegen de toelating der 18 nieuwe leden. De volgende dag stelde Rusland de toelating van 16 landen vóór, met uitzondering van Japan en Buiten Mongolië.

De zitting van 1956 van de Algemene Vergadering zal waarschijnlijk worden uitgesteld tot medio november om te voorkomen, dat de Amerikaanse verkiezingen van een president tijdens de zitting vallen — aldus is te New York vernomen.

Willemstad. — De beide bekende artisten Carole Cueva en Alberto Beltran hebben ook gisteravond veel succes geboekt met hun optreden in het Cinelandia theater. Vooral was men ingenomen met Alberto Beltran. Deze wist aan zijn publiek steeds weer een uitbundig applaus te ontlokken. Bij het einde van zijn eerste optreden deelde de zanger een groot aantal foto's uit. Het publiek stroomde naar het toneel om foto's te bemachtigen. Honderden gretige handen st ekten zich naar de geliefde zangers uit.

Er wacht de artisten nog een druk programma. Zij hebben met hun eerste optreden in het Cinelandia reeds aller harten gewonnen.

Het conjunto "Estrellas del Caribe" speelde voortreffelijk. Zo goed waren hun nummers, dat Beltran spontaan een applaus verzocht voor de Curaçaose band, die ongetwijfeld nu als no. 1 boven aan de lijst staat. Alberto Beltran maakte veel propaganda voor hen en zeide o.a. dat Curaçao op deze band trots mag zijn. Een compliment dat zeker naar waarde zal worden geschat.

Naar wij vlak voor het ter perse gaan van dit nummer nog vernemen zal het artistenpaar hedenavond voor het laatst in het Cinelandia theater optreden en wel tegen verlaagde prijzen.

„Duiken in het Caraibisch Zeeschap" was groot succes

Willemstad. — De lezing van Cappy Lenderink „Duiken in het Caraibisch Zeeschap", met slides van Frederik Fischer,die gisteravond in het Peter Stuyvesant College werd gehouden, is een enorm succes geworden. Het langdurig applaus van het publiek aan het einde van de lezing en slide-vertoning bewees wel, dat alle aanwezigen hebben genoten van de uiteenzettingen van onze bekende stadgenoten. De heer Lenderink hield eerst zijn lezing waarna Frederik Fischer de slides vertoonde. Dat hij dit op zijn bekende humoristische wijze deed, behoeft geen betoog. De aanwezigen in de stampvolle zaal hebben zichtbaar genoten en schaterden het af en toe uit. Maar dat de interesse groot was, bewees het feit wel, dat er van vele zijden belangstelling was. Zo zagen wij de Gedeputeerde Kwierse Dr. Zaneveld en vele beroepsduikers onder het publiek in de zaal.

Naar wij nog vernemen, zal in januari een herhaling van deze interessante avond worden gegeven.

Als het getij verloopt....

Willemstad. — De vrouw R.C. verzocht assistentie voor een buurvrouw genaamd C.S. Uit een ingesteld onderzoek bleek dat de concubine van C. n.l. was overgeswitched naar de vrouw S. Geen wonder dat de twee vrouwen elkaar het leven zuur maakten.

Campo Alegre

Willemstad. — Vannacht omstreeks 5 uur werd assistentie verzocht voor een mishandeling die in Campo Alegre had plaatsgevonden en waarvan het slachtoffer bewusteloos zou zijn. Bij aankomst van de politie werd in de mondi een zweedse zeeman aangetroffen die een bloedende hoofdwonde en een opgezwollen kaak had. Hij is naar het Sanatorium overgebracht en onder dokters behandeling gesteld.

Vaart

Haven: Vrachtschepen 8 in en 6 uit; tankschepen 9 in en 11 uit; zeilschepen 6 in en 8 uit. Passagiers landend 6, vertrokken 48 en doorgaand 151.

Hato: Vliegtuigen 13 in en 17 uit. Passagiers landend 172, vertrokken 290 en doorgaand 131.

Wereldeconomie en sociale afhankelijkheid

Willemstad. — De laatste van zijn voordrachten in de cyclus: „Perspectieven onzer wereld" wijdde Prof. van Esveld aan het onderwerp: „Wereldeconomie en sociale afhankelijkheid". Zoals vaak, aldus prof. v. Esveld, kan bij de bestudering van de hulp aan de minder ontwikkelde gebieden de historie niet voorbijgegaan worden. Dit blijkt eens zo duidelijk uit het boek van een bekende amerikaanse sociologe? Margaret Mead, die nl. opmerkt: "New is the assumption, on an international scale, of responsability for introducing changes which are needed among peoples in areas of the world which can visibly benefit from the knowledge which the people of other areas have.. New also is the recognition and willingness to deal scientifically with the concomitant effects of such change".

Welaan, hulp, zedelijk, technisch, economisch en financieel, aan minder ontwikkelde gebieden is helemaal niet "nieuw". Integendeel, zij heeft pas de huidige vorm kunnen bereiken door vele eeuwen van pogen, vallen en opstaan en mistasten. Ook hier is dus een terugblik in de historie nodig, een historie, welke ik zelf voor het gemak zal doen aanvangen met de ontdekking van Amerikaa.

Na de verovering is er een constante strijd geweest tussen de wereldlijke heerschappij van Spanje en Portugal, veelal neerkomend op economische uitbuiting, slavendiensten en cultuurverwoesting, en de geestelijke leiding van de kerk. Deze laatste toont opvallende staaltjes van het in de practijk willen brengen van de sociale gerechtigheid, overeenkomstig de eisen van het Evangelie, ook en juist voor de onderworpen volkeren. In Mexico hoorde ik van het "oudste arbeidsrecht", te weten keuren van de spaanse clerus uit de 17e eeuw, waarbij de arbeidsduur op 8 uur per dag werd vastgesteld met wettelijke regeling van vacantie- en rusttijden!

Steeds heeft de kerk, hebben althans geestelijke pioniers der kerk, gepoogd de wereldlijke toestanden in overeenstemming met de eisen van het evangelie te brengen. Helaas is dat momenteel in het vergeetboek geraakt en daarom is het goed dit te memoreren, als men het heeft over hulp aan minder ontwikkelde gebieden.

Niet vergeten is, hoe de europese verlichtingsfilosofen (Locke en Rousseau) rechtsstreeks invloed hadden op de amerikaanse bevrijdingsstrijd. Bolivar, de Mirande en de San Martin waren gevoed door de geestelijke ideeën van de franse revolutie. Rousseau had ook wel zeer duidelijk gezegd: "Le premier européen pénétrant chez ces peuplades devrait etre pendu à la frontière". Met negatie en afwijzing alleen komt men er echter niet, daar niet meer veronachtzaamd kan worden wat het contact met het andere werelddeel voor banden op economisch, financieel en cultureel terrein gevormd heeft.

De paragrafen van het Verdrag van Versailles, het Atlantic Charter, het Charter van de United Nations, etc. gaan van deze gedachte ook uit, maar borduren voorts geheel voort op de oude gedachten van ethische gelijkwaardigheid en materiële hulpverlening. De kerken van de gehele wereld zijn momenteel bijzonder actief ten opzichte van het probleem der hulpverlening. Uit vorige lezingen bleek reeds wat 't standpunt der rooms-katholieke kerk was; ook echter de Wereldraad van Kerken stond in het rapport van de bijeenkomst te Evanston (zomer 1954) lang stil bij de minder ontwikkelde gebieden. Deze zomer kwam in Ierland het Internationaal Verbond van Vrijzinnig Christendom bijeen en ook daar (met name door de nederlandse geoloog Dr. S. Tromp) werd breedvoerig ingegaan op de taak, welke de wereld t.o.v. de in ontwikkeling achtergebleven gebieden heeft.

Wel moet worden afgevraagd, of men zich bij die hulpverlening voldoende bewust is wat op géëstelijk terrein van de helpers wordt gevraagd. Wat "exporteren" zij aan géëstelijke goederen? Weet men voldoende wat democratie is en hoe men daartoe — ook binnen eigen land — moet worden opgevoed? Het mag betwijfeld worden en daarom is het nodig met klem te wijzen op de dringende noodzaak in alle landen ter wereld de opvoeding van de massa ter hand te nemen. Wij mensen "in the western hemisphere" weten van alles, maar behoeven ten zeerste geestelijke verdieping met betrekking tot de vraagstukken rondom de zin van ons leven, de innerlijke gebondenheid aan de zedenorm, onze verantwoordelijkheid jegens onze naaste en de gemeenschap. Hoe willen wij zonder een krachtig besef ten dezen (om van een krachtig geloof nog maar niet eens te spreken) de minder ontwikkelde gebieden gaan hélpen!

Zonder de materiële hulpverlening te staken, is het dus nodig om ten spoedigste met de opvoeding van de eigen, zogenaamd wel ontwikkelde volkeren te beginnen. Vanuit de deemoed, welke dan over ons vaardig zal worden, past het slechts tot de andere volkeren in de wereld te gaan.

Wat deze volkeren in de eerste plaats verwachten, is "social security". Maar deze social security houdt niet meer in dan het "streven naar economische zekerheid" en daarvoor zal in de eerste plaats zelf het nodige bijgedragen moeten worden. Het heeft verscheidene jaren geduurd alvorens de europese arbeiders begrepen, dat deze "security" door arbeidsproductiviteit en harde toegewijde arbeid zelf bevochten moet worden. Laat de wereld niet hardleers zijn en dus begrijpen, dat "security" voor de wereld aan háár als totaliteit eisen stelt.

Met name zal nodig zijn een internationale politiek van arbeidsbemiddeling, waardoor arbeidsoverschotten tijdelijk kunnen worden afgevloeid naar gebieden met een tekort aan arbeidskrachten. Spreker bepleitte zijn idee van "internationale migratie", d.w.z. uitwisseling van arbeidskrachten zonder dat deze het permanente karakter van emigratie, c.a. immigratie verkrijgt.

Wat tenslotte bovenal nodig is, is het begrip, dat bij de hulpverlening in de wereld rekening moet worden gehouden met de behoeften, toestanden en ontwikkeling ter plaatse. Geen sociale wetgeving als exportartikel, doch sociale wetgeving aangepast aan de mogelijkheden en behoeften. Zoals de arbeiders in Pakistan geen behoefte hebben aan een vorstverletregeling, moet ook opgepast worden te vlot andere onderdelen van de sociale verzekering te willen overbrengen. Omgekeerd kan blijken in Pakistan iets nodig te zijn wat in Europa van gering belang is.

In alles dient de hulpverlening aan de "sociale afhankelijken onzer wereld" gedragen te worden door de wil de naaste lief te hebben.

FILMAVOND IN J.P.F.

Willemstad. — Morgen, donderdag 22 dezer zal in Club J.P.F. het navolgende programma gebracht worden. Aanvang 20.30 uur precies.

1. Ave Maria, Prelude (Viool Solo) van Schuber. 2. Aria from St. Matthew's Passion van Bach. Hoofdfilm: (met Holl. tekst) *Het leven van Jesus Christus, door Marcel GIBAUD.*

Zo ooit de onoprechtheid en de holle phrassen gemeden moeten worden welke in onze tijd bij het aanbevelen van een film schijnen te horen, dan is het wel bij "HET LEVEN VAN JESUS". Geen schreeuwende slagzinnen noch hoogdravende aanbevelingen mogen deze film vergezellen, daar zij én naar inhoud en naar vorm appelleer: aan gevoelens welke ver gelegen zijn boven het niveau der "moderne" reclametechniek.

Men kan bij het propageren van "Het Leven van Jesus" maar van één punt uitgaan van de eigen, eerlijk overtuiging, dat deze film door velen gezien moet worden. Dit zowel wegen de religieuse als de artistieke waarden welke "Het Leven van Jesus" in zich bergt.

Het is de grote verdienste van Marcel Gibaud (en tevens een getuigenis van de fijne Franse geest) dat hij Het Leven van Jesus Christus op een zo fijnzinnige en ingetogen wijze wist te verfilmen. Wetend, dat ieder optreden van levende personen het gevaar van profanatie in zich borg, heeft Gibaud zijn film opgebouwd uit de schoonste werken welke de Westerse schilderkunst in de loop der eeuwen heeft voortgebracht.

Is het bijeenbrengen van doeken, welke het hele leven van Jesus — van de Boodschap des Engels tot aan de Verrijzenis — in beeld brengen reeds een artistieke prestatie op zich, het camerawerk, is bovendien van een dergelijke allure, dat de dode materie van verf en luinen gaat leven als had men te doen met de echte natuur en ware personen.

Gibaud brengt ons aan het Meer van Genesareth en in de Tempel van Jerusalem, hij laat ons staan te midden van de Apostelen en van de Romeinse soldaten; hij maakt ons getuige van de kindermoord te Bethlehem en de bruiloft te Cana, van het Laatste Avondmaal en de Kruisdood op Golgotha.

Schilders als Grünewald. Holbein, Cranoch, Rubens, Rembrandt, Breughal, Jeroen Bosch, El Greco, Velasquez, Momline en vele andere bekende en onbekende meesters stelden Gibaud in staat tot een schepping welke door zijn artistieke visie en bekwaam camerawerk geen verfilmd handboek der schilderkunst is geworden doch een waar verhaal van "HET LEVEN VAN JEZUS".

Muzikale medewerking van: L'Orchestre de la Société des Concerts du Conservatoire de Paris; en La Chorale de L'Université de Paris. Het geheel onder leiding van Jean Gitten.

Introductie is toegestaan. De Geestelijkheid van Curaçao wordt hierbij vriendelijk uitgenodigd de Club J.P.F. met hun tegenwoordigheid te vereren.

AGENDA

WEST END. ROXY en CINELANDIA; zie de advertenties elders in dit blad.

CARIBE
„Nothern persiout 20.00 uur.

REX
„Iron mountain trail" 20.00 uur

ROYAL
„Elephant boy" 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER
„Marked woman 20.00 uur

CHOBOLOBO
Dans en dinner

APOTHEKEN
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Central, Bredestraat en in Punda door Botica Caribe, De Ruyterkade.

Rechercherapport

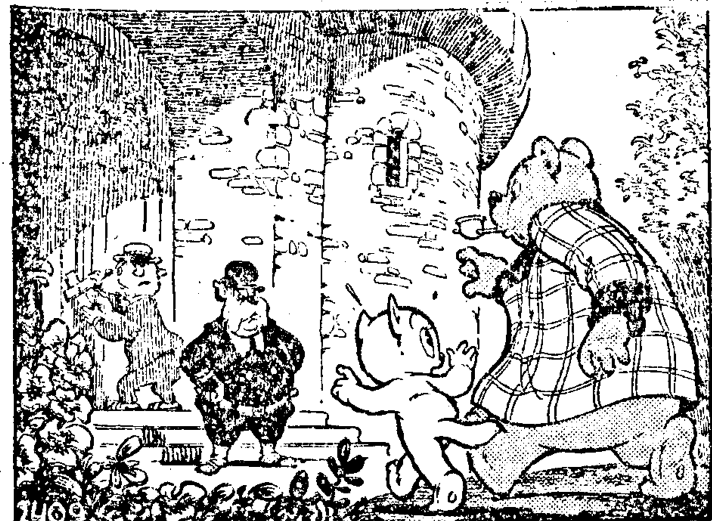
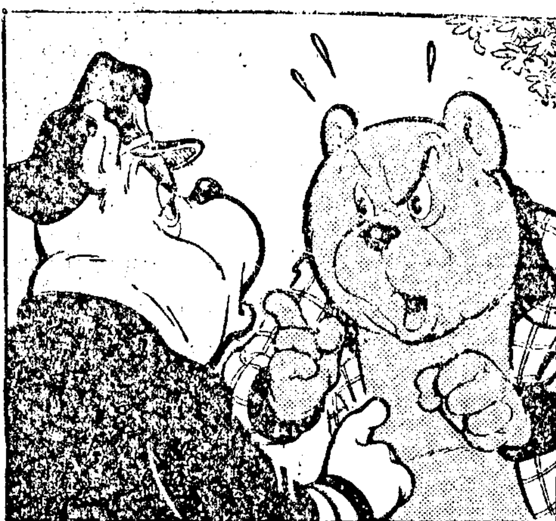
Willemstad. — Bij de recherche deed de vrouw B.S. aangifte van oplichting van een 9/12 deel van een lot van de Landsloterij, tegen de man C. Deze had haar beloofd het lot later te zullen betalen, hetgeen niet is gebeurd. Omstreeks 18 uur verzocht de man K. van Fleur de Marie assistentie voor zijn buurman die hem geregeld uitschold en ter afwisseling wat vuil water voor de deur van zijn woning had gestort. De buurman verklaarde dat het geen water, maar gasoil zou zijn, tegen de kakkerlakken, waarvan hij last had.

Gistermiddag verzocht de vrouw R.L. assistentie, daar een man in een perceel in de Sabelstraat de boel kort en klein sloeg. De man is in de cel tot kalmering gebracht.

Her weer

Max. temp. 28.8 C (83.8 F), min. 24.9 C (76.8 F) en gem. 26.7 C (801 F). Max. wind 24. min. 4 en gem. 10 knopen. Vochtigheid 72%. Helder 1, licht bewolkt 11 en bewolkt 12 uren.

Ollie Bommel en de Knollengaard

2409 — „Ik weet hoe U van de stamboom kunt afkomen", zei Tom Poes toen ze weer terugliepen naar Bommelstein. „U hoeft alleen maar aan die rare, kleine tuinman op dat eilandje te vragen of hij hem wil uitgraven of zo iets. Dat wil hij graag doen, als U het hem maar zèlf vraagt, zei hij."

„Hoe weet je dat allemaal, jonge vriend?" vroeg heer Ollie verwonderd.

„Heel gewoon", zei Tom Poes. „Ik ben bij hem geweest om hulp te vragen toen Uw nieuwe familie op bezoek kwam. Maar hij kon toen niets doen omdat U het hem zelf niet vroeg, zei hij".

Heer Bommel schudde getroffen het hoofd. „Ach", zei hij, „je bent toch een waar vriend! Ik wist helemaal niet, dat je dat voor dat je dat voor me gedaan had. Ach, ik zal voortaan beter naar je me gedaan had. Ach, ik zal voortaan beter nar ja helemaal niet, luisteren Alles zal anders worden, dat beloof ik je!

Ik ga nu meteen naar dat eilandje en ik zal......

Hij zweeg en staarde onthutst naar de ingang van zijn slot. Daar stond de grimmige gedaante van commissaris Bulle Bas hem op te wachten, terwijl een deurwaarder een zegeltje op zijn deur waarde.

„Wat is dat voor geknoei?" riep heer Ollie verontwaardigd.

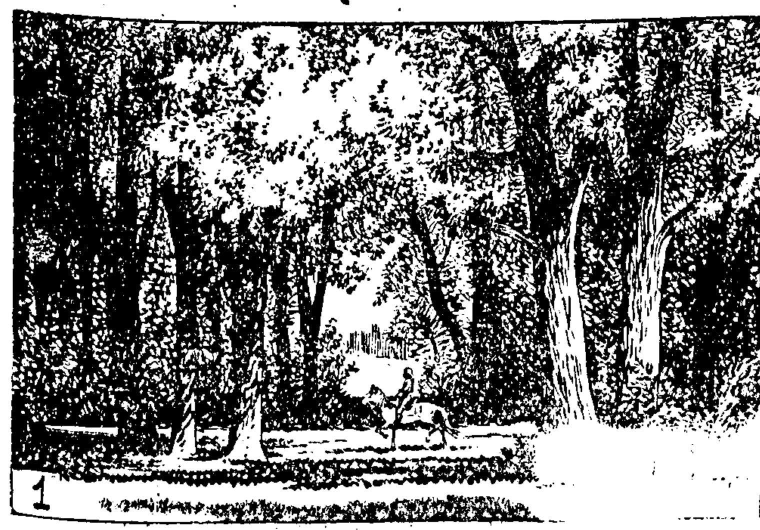
„Blijf kalm!" waarschuwde de politiechef, op hem toetredende „Ik heb een onaangename boodschap voor U. De partijen zijn het eens geworden!"

„Welke partijen?' schreewde heer Bommel verhit. „Wát eens geworden? Wat betekent dit?"

„Dit betekent',, legde de commissaris geduldig uit, „dat er beslag op Bommelstein wordt gelegd en dat ik bevel heb om U in gijzeling te nemen totdat Uw schulden voldaan zijn. He gaat om Uw erfenis en om de belastingen; U weet wel!"

Zo sprekende vatte hij de ander in de kraag en duwde hem voor zich uit naar de gereedstaande politie-auto. En het hielp heer Ollie niet of hij al riep, dat het allemaal een misverstand was en dat hij deze familie net had willen afschaffen.

ERIC DE NOORMAN: De gebroken pijl

1. Het is een prachtige zomermorgen. Het zonlicht speelt door het bladerdak en tovert hier en daar grillige lichtplekken op het groene mostapijt. Met diepe teugen ademt Eric de frisse lucht in.

Hij is op zijn gewone ochtendrit en Wolf, zijn trouwe vriend draaft naast hem. Verheugd kijkt de Noorman in het rond. Hij luistert naar de vogels, die boven hem in het groen hun hoogste lied zingen en lacht om een paar eekhoorns, die krijgertje spelen rond de zware stammen. Het is lang geleden, sinds hij dit heeft kunnen doen, peinst hij. Maar nu zijn alle zorgen toch weer voorbij. De rust in zijn rijk is hersteld en dank zij het goud, dat hij tenslotte toch heeft kunnen meebrengen, zijn talloze moeilijke zaken geregeld en verplichtingen nagekómen.

Halfra is naar Tyrfing gegaan, en ook zijn trouwe stuurman, Orm is na een bewogen afscheid, zoals altijd vervuld van de somberste vermoedens, verder getrokken. Zonder zorgen kan Eric zich thans weer overgeven aan de schoonheid van de natuur en de vreugde van het rijden in dit zomerse bos. Vrolijk blaffend dartelt Wolf om hem heen. Nu eens draaft hij rustig naast het paard, dan weer schiet hij ineens de struiken in om met een woedend geblaf een onchuldig haasje na te zitten. Doch op het eerste bevel van Eric keert hij gehoorzaam terug. Ineens echter blijft de hond midden op het pad staan en zijn dreigend gegrom verraadt, dat hij iets ongewoons gezien of geroken heeft. Tegelijkertijd hoort Eric het geluid van krakende takken, een geluid alsof een groot dier door de struiken breekt.

Mens of Wolf?

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

76

Die avond knipten Erlof en zij bonte sterren van papier om voor de ramen te hangen. Bart was een tijd bezig geweest met kaarsen gieten, maar hij had het werk in de steek gelaten en was weggelopen.

„Hij wil geen Kerstavond vieren, moeder," zei Erlof.

„Dat wilde hij het vorig jaar ook niet".

„Hij wil het nooit meer.".

Zij zweeg.

„Weet je waarom niet, moeder"?

Zij knikte langzaam.

„Bart schreeuwt in zijn slaap," zei ze. „Hij schrikt voor harde geluiden, hij is bang voor vuur, hij is bang voor pantserwagens, hij is bang voor mensen geworden, hij is heel alleen gewee , te alleen, en hij is verward door al het lelijke dat hij heeft gezien. Hoe kan hij bij een vredig boompje en kaarsen gaan zitten en geloven in de overwinning van het goede? Hij hoort de wolven huilen. Er moet tijd overheen gaan voor dat hij weer iets anders kan horen en zien."

„Hij heeft me iets verteld," zei Erlof, „over zijn laatste Kerstmis thuis. Zijn vader was weggehaald. Zijn moeder deed al drie maanden niets anders dan huilen. Hij kocht een boompje voor Kerstmis. hij versierde het met slingers en linten, engelenhaar en gekleurde bollen, en alles wat hij kon vinden, want zijn moeder hield van opschik en kleuren. Toen bracht hij haar op Kerstavond het boompje als verrassing in de kamer, maar ze kéék niet eens. Zij keek recht langs hem heen. Toen verschoof hij het boompje, in de hoop dat zij het toch zou zien, maar ze keek nog niet. Hij probeerde het op alle manieren, dicht bij en verder af, en hij stak de kaarsjes aan, maar zij bleef steeds langs hem heenkijken, net alsof hij er niet was. — Dat vergeet hij nooit meer, zegt hij. Hij kan geen Kerstmis meer vieren. Dus het is niet alleen dat andere, moeder".

„De tijd doet veel, Erlof, de tijd en nieuwe ervaringen.

Hij zal zich zijn moeder weer gaan herinneren zoals zij daarvóór was. En hij moet de mensen weer als mensen gaan zien. Hij is al een eind op weg, veel verder dan hij zelf denkt."

Zij dacht aan de schuwe blikken van die donkere ogen waarmee de jongen met zijn smal, wit gezicht haar had bespied door het trapgat, die eerste dag. Nu trad hij de mensen weer tegemoet, gereserveerd, op zijn hoede, maar niet meer bang. De open onbevangenheid, die Erlof als kind zo sterk had bezeten, had Bart vermoedelijk nooit gehad. Maar zichzelf zou hij weer kunnen worden, en misschien meer dan dat. Niet een wit gelakte auto met rood leer bekleed en waarschijnlijk een aardig meisje er in was nu zijn ideaal, maar een oude, brokkelige burcht, die niets dan éenzaamheid en hard werken bood.

Bart keerde die dag niet terug. Erlof en zijn moeder vierden de Kerstavond zonder hem. Zijn geschenk, een paar nieuwe schoenen, bleef onder de boom liggen. Pas tegen de morgèn, toen de anderen sliepen, kwam hij thuis. Hij knipte het licht op. Hij was wit als een doek, met sliertige haren en verwilderde ogen, die nergens een rustpunt konden vinden, totdat zijn blik gevangen werd door de oude blauwe doek, die op tafel lag, met de zon en de koffiekoppen en de twee regels van het Onze Vader: Geef ons heden, ons dagelijks brood en vergeef ons onze zonden....... Dit laatste kon hij niet lezen, want de broodplank stond er op, met een stuk brood en een bakje marmelade, voor als hij honger mocht hebben. Het was zo voor hem klaargezet. Buiten begon het al weer licht te worden. Het sneeuwde niet meer. Een grote, gelen papieren ster bengelde zachtjes voor het raam. „Kinderwerk!" pruttelde hij. Hij begon een snee brood af te snijden en hij schoof de plank opzij met een ruwe beweging. Daar stond het: ......en vergeef ons onze zonden.

„Kletskoek!" zei hij hard. Maar het volgende ogenblik viel hij neer op de bank met zijn armen op de tafel en zijn hoofd op de verschoten blauwe doek.

„Godvergeten stommeling die ik ben," stootte hij tussen zijn tanden uit, „het is allemaal zo eenvoudig en ik verpruts het." Hij snikte krampachtig, met zijn gebalde vuisten sloeg hij zich tegen zijn voorhoofd en zijn nek was gespannen. Hij bonkte met zijn hoofd op de tafel en zei: „Het kan me niet schelen of Hij het me vergeeft, als zij het maar doet!"

Toen Lene Stojke op eerste Kerstmorgen in het woonvertrek kwam, zag zij dat Bart was thuisgekomen. Het brood en de plank waren weggeruimd, alleen wat kruimels lagen er nog en de doek hing scheefgetrokken over de tafel. Zij zette koffie om de jongens een kop op bed te kunnen brengen. Zij stak een kaars aan op hun kamer en stond een tijdje naar hen te kijken, het blad met de twee dampende koppen zwarte koffie in haar handen. Om Erlof moest zij lachen. Hij lag op zijn bed met gespreide armen en benen, alsof hij er zo van boven af op was neergegooid. Zijn handen lagen open boven zijn hoofd en zijn mond glimlachte gelukzalig; één been hield hij opgetrokken en het andere lag met de voet naar binnen gekeerd. Hij leek diep verzonken in 'n baby-achtige slaap maar opeens begonnen zijn neusvleugels te trillen. Hij rook koffie.

Bart lag krampachtig in elkaar gekruld, van zijn gezicht was niets te zien. Zij bleef op hen neerkijken. — Hij heeft domme dingen gedaan, dacht zij, ik had het kunnen weten. Zij trachtte er zo min mogelijk pijn van te hebben. — Ik zal hun deze morgen van de toren vertellen, besloot ze.

Die middag, heel langzaam, besteeg ze de berg. Het was gemakkelijk [illegible] want er lag een dunne laag [illegible] sneeuw. Erlof liep steeds [illegible] weer terug, als een jonge [illegible] steunde haar arm. [illegible] had zij een stok. De jongen [illegible] zijn gezicht stond wit en [illegible] masker. Maar zijn warme, [illegible] arm zei alles.

Erlof, wanneer hij even naast hen [illegible] kwebbelde als een meisje.

„Jullie denken dat ik opgewonden ben, zei hij, „maar het komt alleen ma... omdat we op de toren gaan wonen en omdat ik er nu de hele Kerstvacantie en misschien nog langer kan gaan werken. Metselen? Niets aan!" Hij holde weer vooruit.

„Alle muren gaan we herstellen, de gevaarlijkste plekken en de bressen gaan we dichten," zei hij even later.

„Je zegt het maar," bromde Bart.

„We slepen stenen uit het bos aan en uit de oude steengroeve."

Hij kreeg geen antwoord.

(Wordt vervolgd)

OPROEP

DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID

roept voor spoedige indiensttreding sollicitanten op voor de betrekking van

Gouvernements-geneeskundige

in algemene dienst ter Inspectie van de Volksgezondheid (zonder vergunning tot het uitoefenen van particuliere praktijk).

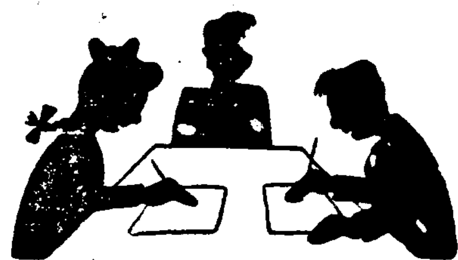
Betrokkene zal worden belast met in hoofdzaak administratieve werkzaamheden ter Inspectie van de Volksgezondheid.

Gegadigden dienen in het bezit te zijn van het arts-diploma.

Bezoldiging volgens schaal 52 der Bezoldigingsregeling 1948 t.w. VOOR EEN ONGEHUWDE: aanvangsbezoldiging f. 6336.—
maximumbezoldiging f. 8640.—;
VOOR EEN GEHUWDE: aanvangsbezoldiging f. 7920.—;
maximumbezoldiging f. 10800.—.

Boven de bezoldiging worden de geldende toelagen en toeslagen genoten. Uitvoerige schriftelijke sollicitaties op zegel, voor zoveel mogelijk vergezeld van bescheiden, welke voor de beoordeling van de sollicitatie van belang kunnen zijn, vóór 16 Januari 1956 te richten aan ondergetekende.

Willemstad, December 1955.
De Minister van Volksgezondheid,
BOOI.

AMIGOE VAN DE JEUGD

OP ZOEK NAAR HET GELUK

En Buno trok verder. De weg was nog lang, maar de huizen en torens werden steeds groter en duidelijker. Maar, en dat leek Buno een beetje vreemd, hoe dichter hij de stad naderde, des te minder werd de glans, die hij op de top van de berg gezien had.

Maar daar dacht hij niet lang over na. De stad lag nu vlak voor zijn voeten. Door de geopende poort kon hij ze betreden. En hoor! Daar klonk vrolijk gezang hem in de oren.

„Daar moet het geluk te vinden zijn!" besliste Buno dadelijk. Hij stapte het huis binnen, waaruit het gezang hem tegemoet kwam. Hij vond er een heleboel mensen bij elkaar; die dronken wijn uit grote kannen, ze dansten en zongen.

Toen ze plots zo'n vreemde jongen in hun midden zagen staan, zwegen ze allemaal, zodat ze duidelijk Buno's vraag konden verstaan: „Kan ik hier het grote geluk vinden?"

Het leek wel, of de mensen van die vraag schrokken.

Een der mannen nam Buno bij de hand en voerde hem naar buiten.

„Ga naar het huis op de hoek. Daar woont de rijkste man van de stad. Kisten vol goud heeft hij in zijn kamers. Hij zal je wel kunnen zeggen, hoe je het geluk vinden moet."

Buno stak de straat over en klopte aan bij de rijkaard.

Maar er was niemand, die hem binnen liet. Hij duwde eens te-

gen de grote zware deur. Die gleed langzaam open. Voorzichtig betrad Buno het grote deftige huis. Het geluid van zijn stappen stierf weg in de dikke kleden in gangen en kamers.

Eindelijk kwam hij in een kamer, waar alles blonk van het goud. Kisten vol goud stonden er! Over de vloer lag het goud verspreid. Maar tussen al dat glinsterende goud lag de rijkaard.... dood!

Vele, vele honderden jaren is het geleden, dat onze Buno door de wereld zwierf om het ware geluk te zoeken.

Het verhaal lijkt nog steeds op een sprookje. Maar het lijkt toch ook wel een beetje op de werkelijkheid.

En wat er nu verder gaat gebeuren, neen, dat kunnen we heus geen sprookje meer noemen.

Met tranen in de ogen liep hij over de verlaten wegen. Hij keek niet meer uit naar mensen, die hem de weg naar het geluk konden wijzen. Het kon hem allemaal niets meer schelen. Hij wist niet eens meer, waar hij eigenlijk heen ging. Maar hij

voelde, at hij moe was, vreselijk moe. Plots ontdekte hij op een groot veld een stal. Hij sleepte zich er heen, duwde de oude houten deur open en viel op het stro, dat in de stal lag, neer. Hij sliep meteen in.

Toen hij uren later weer wakker werd, keek hij in de ogen van een man, die over hem heen gebogen stond. Zacht sprak deze: „Jongenlief, wat heb jij lang geslapen! Je komt zeker van heel ver?"

„Ik weet het niet", stamelde Buno, nauwelijks wakker. „Maar ik zoek het geluk en kan het nergens vinden...."

Toen begon Buno te vertellen En de herder luisterde. Een gelukkige glimlach speelde er om de lippen van deze man. Zijn ogen straalden, Buno vond het heerlijk, naar het gezicht van deze man te kijken, terwijl hij vertelde. Onwillekeurig moest hij aan zijn moeder denken. Die kon hem ook zo gelukkig aanzien.

Middeleeuwse afbeelding van de geboorte van Christus in de stal

Plots hield hij op en vroeg: „Hebt u misschien het geluk gevonden? Kunt u mij misschien helpen."

Even bleef het stil in de stal. Toen sprak de man:

„Ja, beste jongen. Ik kan je helpen. Wij herders hebben het geluk gevonden. Deze nacht is het over ons gekomen."

Het leek Buno, of het gezicht van deze herder begon te stralen.

„Deze nacht", zo ging de herder verder, „is ons iets wonderlijks overkomen. We lagen bij elkander in het veld. We praatten over onze zorgen en moeilijkheden. Erg vrolijk waren we niet.

En toen ineens gebeurde het. De hemel was vol licht. We schrokken er van, zo fel was dat licht. Lichtende gedaanten stonden vlak bij ons. En een stem klonk ons in de oren: „Vreest niet. Ik kom jullie het geluk brengen. Een blijde boodschap!"

Meteen zagen we nog veel meer van die lichtende gedaanten. We hoorden muziek en gezang. Het leek wel of de lucht er vol van was. „Ere aan God in de Hoge! Vrede de mensen op aarde, die van goede wil zijn", zongen zij.

We konden de woorden duidelijk verstaan. Maar we begrepen er nog niet veel van. Toen zei een van die lichtende gedaanten:

„Jullie moeten naar het dorp hier vlak bij gaan. Daar zul je in een stal het grote Geluk van de wereld vinden."

De herder zweeg. Buno keek hem met ontzag aan.

„En toen....?" drong hij aan. „Zijn jullie naar de stal gegaan?"

De herder stond op, reikte Buno de hand en zei: „Kom mee, beste jongen! Ja, we zijn naar de stal gegaan. En wat we daar gezien hebben, is niet te beschrijven. Ik zal je er ook heen brengen...."

„Is het echt waar?" juichte Buno. „Brengt u me naar de plaats, waar het grote Geluk te vinden is?"

„Ja, ik breng je naar de plaats, waar het Geluk te vinden is, maar.... alleen voor hen, die van goede wil zijn."

Zwijgend trokken zij door de velden. Zo nu en dan kwamen ze een herder tegen. De stem waarmede ze elkander groetten, was vol vreugde.

„We zijn er", fluisterde de herder. „Doe zachtjes, anders zal je het Kind wakker maken."

Buno keek een beetje vreemd op. Doch toen hij even later door de deuropening naar binnen kon gluren, begreep hij, wat de herder bedoelde. Hij zag een schone, jonge vrouw; haar gezicht glansde en ook haar witte handen leken enkel licht te zijn. Die handen grepen juist naar een klein Kind, dat in een kribbe lag. Toen de vrouw het Kind uit die kribbe haalde, ging er plotseling een schok van vreugde door Buno heen. Zo iets schoons, zo iets liefs had hij nog nooit gezien. Hij kon zijn ogen niet van de Moeder en Haar Kind afhouden.

„Dit is het Geluk van de wereld!" fluisterde de herder. „Wie dit eenmaal gezien heeft, hoeft niet verder te gaan zoeken. Die verlangt niets meer...."

„Er moet iets heel bijzonders met dit Kind zijn!" fluisterde Buno terug.

„Dat heb je goed gezien, beste jongen", verzekerde de herder. „Dit Kind heeft ons iets te zeggen. Het komt ons de boodschap van de liefde brengen. In deze stal ligt het Geluk van de wereld. Er is voor dat Geluk maar een ding nodig en dat is.... liefde.... liefde.... liefde....!"

Het is vele honderden jaren geleden, dat een klein Kind de mensen het gebod van de Liefde kwam brengen.

Dit is geen sprookje, maar pure werkelijkheid. Als de mensen maar wat meer aan dat Kind dachten, wat meer dat gebod van de liefde onderhielden, dan zouden vele mensen niet naar het geluk behoeven te zoeken.

Buno wist, dat hij niet meer behoefde te zoeken. Toen hij de vrouw in de stal zag, dacht hij ook aan zijn moeder. Hij voelde het: ook zijn moeder bezat iets van die liefde. En daarom begreep hij, dat hij niets anders te doen had, dan terug te keren naar zijn moeder. Hij wist het, die wachtte op hem....

Franciscus mooiste Kerstfeest

Voor Franciscus van Assisië, de grote boetedoener, bestond er geen schoner feest dan het Kerstfeest. Meermalen heeft hij gezegd: „Als ik de keizer kon spreken, dan zou ik hem de raad geven, ter ere Gods een wet te maken, waarbij het Kerstfeest als het hoogste en belangrijkste feest in de wereld zou worden vastgesteld". Geen wonder, dat deze vurige dienaar van Christus iets wist te vinden, waardoor aan het Kerstfeest nog groter luister zou bijgebracht worden.

Franciscus bevond zich in het jaar 1223 omstreeks Kerstmis in een klein dorpje in Noord-Italië. En daar kreeg hij plots een groots idee: „Hij zal het Kerstgebeuren door beelden gaan voorstellen". Een beeldhouwer is dadelijk bereid, uit hout de nodige figuren te snijden. Op de eerste plaats natuurlijk het Jezuskind. Dan de beelden van Jozef en Maria. Ook enkele herdersfiguren moeten er bij. En dan, ja, dat spreekt haast vanzelf, Franciscus, de dierenvriend, wil niet dat de dieren in deze eerste kerststal ontbreken. Zo moet de beeldhouwer ook een os en een ezel maken. Dat alles laat Franciscus plaatsen in de kerk, waar hij met zijn broeders het Kerstfeest vieren zal. Wat kijken al die broeders hun ogen uit, als ze daar de gebeurtenis van de Kerstnacht in beelden voor zich zien. De mensen uit het dorp zijn ook niet weinig verbaasd, als ze de kerk binnenkomen en daar die wonderlijke groep beelden zien. Dat wordt een nieuw feest, het Kerstfeest op zijn mooist.

De mensen laten zich niet onbetuigd. Ze komen aandragen met bloemen, kaarsen en fakkels. Weldra staat de eerste kerststal temidden van groen en bloemen in een zee van licht.

Met veel meer eerbied dan anders volgen de mensen de priester. En daarna ja, daarna mag Franciscus de mensen toespreken. Hij mag de kerstpreek houden.

Wat een vreugde straalt er van zijn gelaat. Met wat een diepe eerbied gaat hij spreken over het Goddelijk Kind, dat in deze nacht voor ons mens wou worden om daarmede Zijn verlossingswerk te beginnen. Hoe heerlijk klinkt de zachtzingende stem van Franciscus de mensen in de oren. En duidelijk zien zij, dat Franciscus telkens als hij de naam Jezus wil uitspreken, hij dit niet durft te doen, maar het Jezuskind dan aanduidt met de naam Kindje van Bethlehem.

Nog nimmer hebben de gelovigen zo iets meegemaakt. Nog nooit hebben ze het gebeuren van deze nacht zo goed begrepen. Diep geroerd keren de mensen na afloop van de plechtigheid huiswaarts. Het is Franciscus inderdaad gelukt, iets van zijn eigen grote liefde tot het Kerstkind in de harten van zijn toehoorders over te planten.

En zo is dit Kerstfeest, drie jaar voor zijn dood, het mooiste Kerstfeest van Franciscus geworden.

Zoveel indruk heeft het invoeren van de kerststal op alle mensen gemaakt, dat sinds die tijd, overal, in kerken en huizen, met Kerstmis een kerststal geplaatst wordt.

Ook wij zullen deze dagen voor het Kindje Jezus in de Kerststal neerknielen en het Kind ons hart en onze goede wil aanbieden. Wij zullen kaarsjes aansteken en liedjes zingen en heel de kersttijd goed ons best doen, om het lieve Jezuskind door niets te bedroeven.

Bij de Kerststal thuis

ONZE WONDERE WERELD

TOCHT OVER DE ALPEN

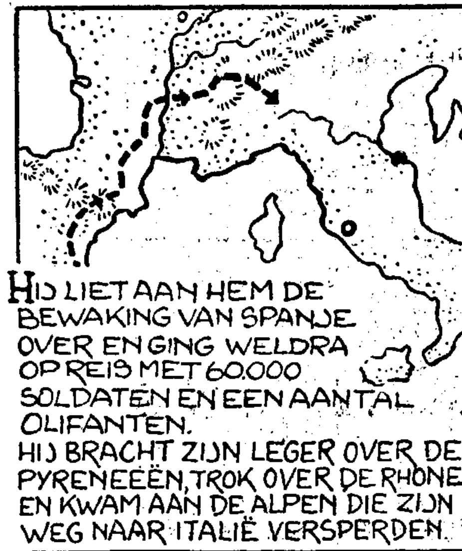

TOT WELKE INSPANNINGEN IEMAND MET EEN BEWUST DOEL VOOR OGEN IN STAAT IS, BLIJKT WEL UIT DE BEROEMDE TOCHT VAN HANNIBAL OVER IJS EN SNEEUW. HIJ HAD EEN WIL EN HIJ VOND EEN WEG.

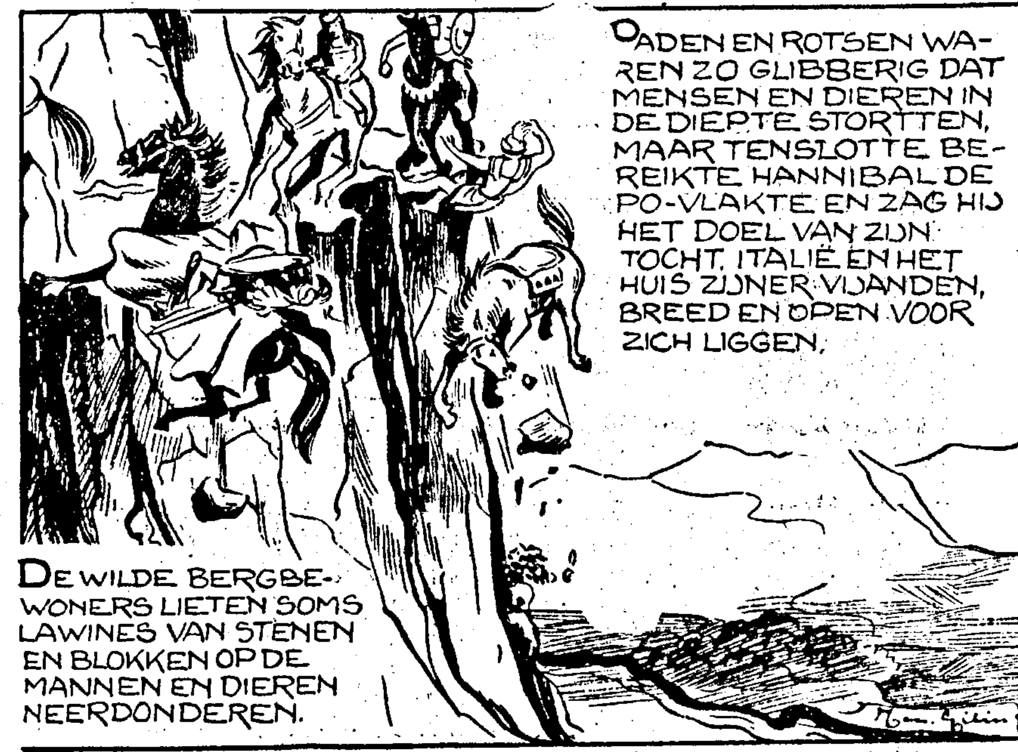

Geboorteplaats van Christus

Bethlehem adt vroeger Bet-Lahm (Broodhuis) heette, is de geboorteplaats van Christus, dat weten jullie allemaal wel. Heb je het wel eens op de kaart gezocht? Dit plaatsje ligt in het Heilige Land in de nabijheid van Damascus. Aan de helling van een gebergte ligt het kleine stadje met nauwe bochtige straatjes. Wijnstokken, olijf- amandel- en vijgenbomen treft men er veel aan en ze vormen voor de bewoners een hoofdbron van bestaan. De inwoners vervaardigden houten rozenkransen met parelmoer ingelegde kruisjes, welke door de bedevaartgangers veel worden gekocht.

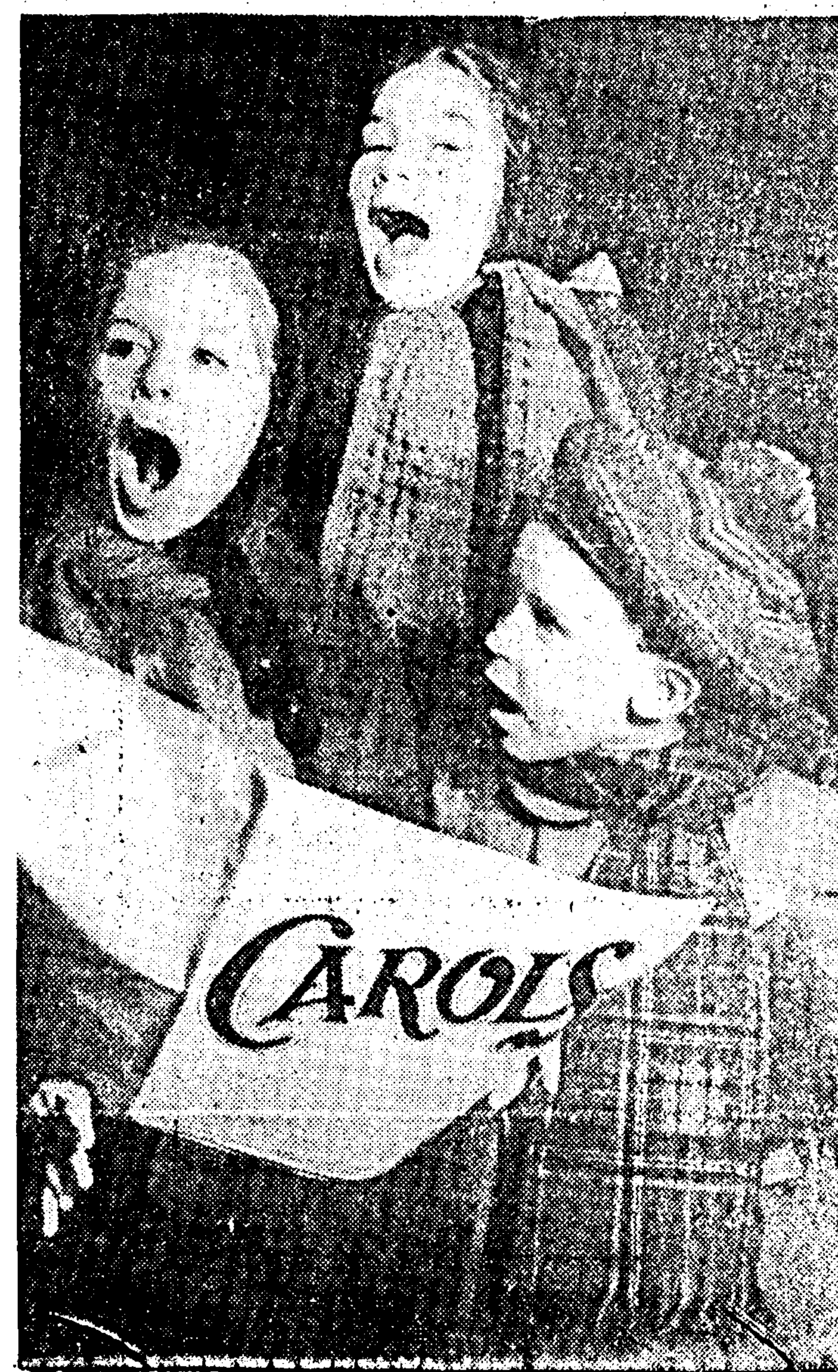
De prachtige kerk, welke zich boven de onderaardse geboortegrot verheft, vormt het middelpunt van Bethlehem. Het is een der oudste kerken die de wereld kent. Door donkere gangen komt men in de grot en in een geheimzinnige half-duister hangen gouden en zilveren olielampen, welke dag en nacht branden. Er is ook een nis waarin de kribbe gestaan zou hebben. Daar is de eeuwige Kerstvrede; vorsten en bedelaars, gelovigen en ongelovigen, mensen uit alle werelddelen knielden op die heilige plek.

Te Nazareth (dat „bloem" betekent), waar Jesus Zijn jeugd heeft doorgebracht, is de woning van het Heilig Huisgezin; in een grot in het gebergte met een uitbouw tegen de rots aangeleund. Het binnenste van de rots is nu met marmer versierd en er is een kapel overheen gebouwd. De Mariabron op de rand van het stadje is de enige bron in de stad en daar zou de Moeder Gods zelf eens water hebben geschept net als Haar vrouwelijke stadgenoten.

De bewoners vervaardigen mooi kantwerk en de Arabische jongens vooral maken sigarettenkokers en andere voorwerpen van olijvenhout.

Hoeveel herders waren er eigenlijk?

In de geschriften van Sint Lucas deelt deze wel mede, dat de herders de boodschap van de geboorte van Christus te horen kregen. Maar hij zegt ons niet hoeveel herders er waren. Op zichzelf is dat ook van geen belang. Maar zo verstond men het niet altijd. In de zestiende eeuw wilde men kost wat kost met zekerheid uitmaken hoeveel het er precies waren geweest. Een kardinaal verklaarde, dat het er niet meer dan drie geweest waren. In hoeverre de geleerde kardinaal gelijk had, kan natuurlijk niemand uitmaken. Maar het is interessant te vernemen, dat ook Sint Bernardus en Sint Beda het getal drie bleken te noemen. Uit hun geschriften verneemt men, dat op de plaats waar de herders de boodschap hoorden, vroeger een kerk stond. En, zeggen de heilige schrijvers, deze kerk werd de kerk „der drie herders" genoemd.

Dames van Lago-directeuren deden veel voor mariniers

Oranjestad. — Dat Lago veel voor de Arubaanse gemeenschap heeft gedaan, is wel algemeen bekend. Dat de directieleden van de Lago veel interesse aan de dag leggen voor het wel en wee van onze bevolking, is eveneens bekend en ook dat zij een werkzaam aandeel hebben in diverse acties voor liefdadigheid. Minder bekend is het werk, dat de respectieve echtgenoten zich hebben getroost voor de op Aruba gelegerde mariniers.

In september jl. gaf de Lago een barbecue aan de mariniers. Bijgestaan door mevr. Griffin werden er 10 geiten geroosterd door mevr. Mingus en haar helpers. De roosterijzers werden nadien aan de mariniers cadeau gedaan.

Op het Sinterklaasfeest stond mevr. Mingus 2800 koekjes te bakken, een karwei, dat uren in beslag heeft genomen en ook hier was mevr. Griffin haar trouwe helpster. Het laat zich begrijpen, dat het Sinterklaas een bijzonder genoegen is geweest mevr. Mingus persoonlijk op te zoeken, vergezeld van enige leden van het Korps Mariniers, die voor geen geld van de wereld dit bezoek hadden willen missen. Er zou namelijk een proclamatie worden overhandigd en daar moesten zij bij zijn.

De proclamatie werd door Sinterklaas overhandigd, maar dat niet alleen. Een fraaie medalje met het wapen van het Korps Mariniers en de woorden „Engel van de Mariniers", werd haar met een keurig lint omgehangen. Mevr. Mingus was diep getroffen door dit blijk van waardering.

Kerstprogramma Voz di Aruba

Oranjestad. — Van de heer Albert M. Arends Jr, directeur van Voz di Aruba, ontvingen wij het Kerstprogramma van zijn omroepstation, waaraan wel bijzondere aandacht werd besteed. De gehele Kerstnacht, in feite van 18.30 uur op 24 december tot 22.30 uur Eerste Kerstdag, blijft het station in de lucht. Gaarne verwijzen wij naar dit speciale programma.

24 December 1955: 19.30 Gewoon programma tot....; 20.45 Estrella di Siman; 21.00 Gevarieerd Kerstprogramma; 23.15 Kerkdienst in de Protestantse Kerk te Oranjestad.

25 December 1955: 00.30 Carillon; 01.30 Een uur Kerstmuziek; 02.30 Voz di Aruba wenst Zalig Kerstfeest; 03.30 Mission Santa Barbara; 04.00 Morgencarillon; 05.00 Kerstliederen; 06.00 Klassieke melodieën; 08.00 Koorzang; 09.00 Christmas Carol; 09.30 „The Worlds Redeemer"; 10.30 Opnamen van het Arubaans Kinderkoor; 11.00 Kerstavond in de Club Suriname; 12.00 Kerstliederen uit Canada; 12.15 Kerstprogramma Protestants Jeugdcomité; 12.45 Orgelspel; 13.00 Gevarieerd Kerstprogramma; 16.00 Kinderkoor zingt Kerstliederen; 16.30 Kerstprogramma Protestants Jeugdcomité; 17.00 Kerstplaten op verzoek; 18.00 Engels Kerstprogramma; 19.20 Nieuws; 19.30 Nederlands Kerstprogramma; 20.00 Nieuws; 20.15 Carillon Sta Barbara; 20.45 Mevrouw Henriquez zingt; 21.00 Gevarieerde Kerstmuziek; 21.30 Carillon; 22.30 Sluiting.

Admiraal Carlos Martinez, chef marine operaties tijdens het bewind van Peron in Argentinië, is in zijn woning te Buenos Aires dood aangetroffen. De politie verklaarde dat Martinez zelfmoord heeft gepleegd, klaarblijkelijk om zuiver particuliere redenen.

Familie Veenhuys verhuist

Oranjestad. — Kloosterweg 16 is zo langzamerhand een vertrouwd adres geworden voor velen. Het gonsde er van activiteit en wie Prins Bernhard Fonds zei, zei ook mevrouw Veenhuys en wie mevrouw Veenhuys zei, zei ook Nationaal Geschenk. Wij zagen er de bedrijvigheid van de Kunstraad, maar ook kopstukken uit de Marinewereld, eenvoudigen uit de knoekoe, de geestelijkheid, kortom men werd er steeds met grote voorkomendheid ontvangen en bejegend, wie het ook was. Dit alles zal met ingang van 28 december tot het verleden behoren, althans op het adres Kloosterweg 16.

Met ingang van 28 december verhuist de familie Veenhuys naar het hoekhuis L. G. Smith Boulevard en Shakespearstraat, waar vroeger de heer Avendaño woonde. De laatste maanden van hun verblijf op Aruba zullen zij hier nog van het mooie uitzicht op de zee en het Bucuti-eiland kunnen genieten.

DEENS JOURNALIST, die John hielp ontvluchten, uit zijn woning verdwenen

Bonn. — In Bonn zoekt men naar een Deense journalist, Henrik Bonde-Henriksen, die zou weten hoe dr. Otto John, gewezen hoofd van de Westduitse inlichtingendienst, uit Oost- naar West-Duitsland is gevlucht. Bonde-Henriksen heeft in september John te Leipzig ontmoet en is later ondervraagd over zijn gesprek met hem door mannen van de Westduitse veiligheidsdienst. De Deen is nu verdwenen uit de woning in West-Berlijn waar hij gewoonlijk was.

In het Deense blad „Berlingske Tidende" is een bericht verschenen volgens hetwelk dr. John West-Duitsland is binnengekomen dank zij de hulp van de Berlijnse correspondent van het blad, Henrik Bonde-Henriksen. Deze schrijft, dat hij op 12 december te 16.45 uur dr. John in zijn auto uit Oostberlijn naar het vliegveld Tempelhof in Westberlijn heeft gebracht waarop zij samen een vliegtuig namen naar Westduitsland. Toen het vliegtuig op 2.000 meter hoogte de grens passeerde, schudde dr. John de Deen de hand en zeide: „Wat mij wacht kan nooit erger zijn dan wat ik heb doorstaan. Mijn bezoek op 20 juli 1954 aan Berlijn zou slechts kort geweest zijn, maar heeft ongelukkigerwijze 18 maanden geduurd".

Volgens de Deense journalist heeft dr. John een maand geleden zijn hulp ingeroepen. „Uit louter menselijke overwegingen heb ik ingestemd". Op 12 december wachtte Bonde-Henriksen John in zijn auto op bij de Homboldtuniversiteit aan de „Unter-den-Linden".

De Deense journalist vertelt nog, dat dr. John, na zijn persconferentie in Oost-Berlijn op 11 augustus 1954 per vliegtuig naar Moskou werd gebracht. Na een verhoor van enkele weken werd John naar de Krim vervoerd. Daar bleef hij twee maanden en werd toen naar Moskou teruggezonden. Enkele weken later bracht men hem weer naar Oostberlijn.

Alle bladen in Oostberlijn hebben zich onthouden van commentaar op de terugkeer van dr. John naar het Westen. Zij hebben een bericht van 50 woorden gepubliceerd onder dezelfde kop „Dr. John is nu in Westduitsland". Slechts het blad van de chistendemocratische partij „Neue Zeit" heeft een andere kop: „Dr. John heeft de Duitse democratische republiek verlaten".

De echtgenote van dr. John heeft John bezocht, aldus heeft een regeringsfunctionaris te Bonn medegedeeld. Zij mocht een kort onderhoud hebben met haar man, die zij sinds 20 juli 1954 voor het eerst gezien heeft.

Volgens het Berlijnse blad „Berliner Zeitung" is de vlucht van dr. John nauwkeurig voorbereid door Bonde-Henriksen, prins Louis Ferdinand van Pruisen, hoofd van het Huis Hohenzollern en Willy Kressman, de burgemeester van een Westberlijns district.

Ontvoerde baron werd uit handen van bandieten bevrijd

Een legertje carabinieri-leden van de Italiaanse rijkspolitie is er dezer dagen in alle vroegte in geslaagd de 24-jarige baron Francesco Agnelli te bevrijden uit een donkere grot, waar hij 51 dagen gevangen is gehouden door een aantal gewapende Siciliaanse bandieten, die een losgeld van 35 miljoen lires van Agnelli's familie hadden geëist.

De jeugdige baron, die lid is van een schatrijke familie van grootgrondbezitters, werd op 18 oktober door de bandieten gegrepen en op een muilezel naar de schuilplaats van de bandieten in het woeste binnenland ten noorden van de havenplaats Agrigento ontvoerd. Eerst lieten zij de familie van hun gevangene weten, dat deze een losprijs van 35 miljoen lires diende te betalen. Toen de Agnelli's hier niet op reageerden, lieten de ontvoerders tenslotte hun prijs zakken tot 5 miljoen lires.

Volgens de laatste instructies moest dit losgeld worden meegegeven aan een chauffeur met een rode shawl, aan wiens wagen een rood lint bevestigd moest zijn.

De Agnelli's wisten echter, dat de politie in drie provincies koortsachtig naar de schuilplaats van de bandieten zocht en dat men de ontvoerders reeds op het spoor was gekomen. Zij gingen dus niet op de aanwijzingen in. Twee dagen geleden kwam de politie er achter, waar de schuilplaats zich bevond.

Het was een diepe donkere grot op de rotsachtige oever van een wilde bergstroom. De ingang was zo nauw, dat slechts één man tegelijk naar binnen kon kruipen, terwijl er dag en nacht een gewapende bandiet voor op wacht stond.

Toen het legertje politiemannen dezer dagen op een morgen in een ware militaire formatie behoedzaam naar de bergstroom optrok, bleek de wacht in slaap gevallen te zijn. Enige carabinieri's staken geluidloos de stroom over en verrastten de wacht in zijn slaap.

In de grot trof men baron Agnelli aan en voorts de 46-jarige bandiet Salvatore Capodieci en zijn 19-jarige helper Guiseppe de Mari. Ook werden er een drietal geweren en enige verrekijkers — de standaarduitrusting van Siciliaanse bandieten — en twee politie-uniformen gevonden. Deze uniformen hadden de ontvoerders blijkbaar als vermomming gebruikt.

Agnelli, die lang haar en een baard had, was bleek en zwak, maar verder ongedeerd. Per auto is hij naar zijn familie in Palermo gebracht.

BURGERLIJKE STAND

Oranjestad. — Geboren: 23 nov. dochter v. J. J. Maduro en J. V. Winklaar, dochter v. A. M. Every en C. A. Gomez. 24 nov. zoon v. C. Ch. Held en J. J. Donk. 26 nov. dochter v. B. E. J. Busby en L. Mack, dochter v. J. W. John en S.M.P.L. Weeks. 27 nov. zoon v. F. H. Gibbs en D. L. Romney, zoon v. L. Henriquez en N. de Cuba. 28 nov. zoon v. R. D. Croes en R. M. Lee, zoon v. S.C. Everduim en R.C.B. Lantee. 29 nov. dochter v. E. Jackson, dochter v. I. W. Blijden en H. C. Powell. 30 nov. zoon v. P. S. E. Renchen en O.L. Does. 1 dec. dochter v. B. Croes. dochter v. N. Wouters en A. Martijn, zoon v. R. B. Statie en L. G. Goeloe. 2 dec. dochter v. R. Smit en A. E. Kroes, zoon v. J. A. Annamunthodo en E. Lawrie 3 dec. zoon v. H. Emerenciana en P. Tromp, dochter v. A. de Cuba en R. I. Gonzalez, dochter v. A. Figaroa en F. T. Kelly, zoon v. A. Thiel en S. Dirksz, dochter v. D. E. Nicolaas en F. C. S. Pourier, zoon v. F. R. Wever en M. Geerman. 4 dec. dochter v. P. R. Romero en R. Koolman, dochter v. P. E. Quilotte en I. J. Ramirez. 5 dec. dochter v. F. H. Tromp en A. Tromp, dochter v. C. Tromp. 6 dec. dochter v. P. O. Gomez en L. Loopstok, dochter v. M.M. Ridderstaat en L. Tromp, dochter v. A. B. Pimiento en S. F. Bermudez, zoon v. E. Solognier en B. de Cuba. 7 dec. dochter v. O. M. Navarrette en E. A. Harms, zoon v. E. A. Semeleer en C. Figaroa, dochter v. Ch. L. H. Marugg en A. Laugger. 8 dec. dochter v. E. Vries en D. R. Martinez, zoon v. L. A. Richardson en I. S. B. L. Farrell. 9 dec. dochter v. G. Medina en E. Rafael. GEHUWD: 3 dec. J. R. Hoek met L. F. Croes, G. E. Molina met G.M. Janga, O. J. Berg met A. C. J. Paulina.

Mgr. Hinbers twintig jaar geleden tot bisschop benoemd

Dezer dagen was het twintig jaar geleden, dat de te verwachten benoeming van deken J. P. Huibers uit Hoorn tot bisschop van Haarlem bekend werd. Twee dagen later, maandag 16 december, volgde de benoeming door Z. H. Paus Pius XI. Mgr. Huibers werd 11 februari 1936 tot bisschop van Haarlem gewijd en de herdenking van het twintigjarig episcopaat zal derhalve ook geschieden in februari, wanneer mgr. Huibers waarschijnlijk, evenals trouwens ieder jaar, pontificale assistentie zal verlenen bij de Kapittelmis.

Volgens het Russische blad "Kommunist" telt de communistische partij in de Sovjet Unie momenteel 8 miljoen leden, een millioen meer dan in 1952.

Kort nieuws uit Suriname

Paramaribo. — Te Paramaribo is de aanbesteding gehouden voor het bouwen van een bankgebouw voor de H.B.U. op de hoek Heren- en Noorderkerkstraat. Vijf aannemers namen eraandeel en schreven als volgt in: Van Heesewijk f 695.000, Nederhorst f 617.000, Ariba f 554.000; Van Kessel f 548.500 en Vyent f 580.000. De toewijzing heeft nog niet plaats gehad.

Paramaribo. — De Nederlandse missie voor het Tienjarenplan zal worden gehuisvest in het kantoorgebouw van de Stichting Machinale Landbouw aan de Anton Dragtenweg, in welk gebouw ruimte is vrijgekomen, doordat het hoofdkantoor van Paramaribo verplaatst is naar Wageningen. De missieleden zullen logeren in het belendende logeergebouw van de S.M.L.

Paramaribo. — Vernamen wordt, dat in het nieuwe jaar een registratie van bromfietsen zal worden ingevoerd. De bromfietsen zullen van een nummerplaat voor en achter aan het rijwiel worden voorzien. Ook zal de belasting verhoogd worden. Momenteel betalen de brommers het gewone tarief voor rijwielen, f 5. Naar verluidt wordt gedacht aan f 15.—.

Paramaribo. — Bij aankomst van het s.s. "Cottica" werd voor f 225 aan Nederlandse dubbeltjes op een passagier gevonden. Hij bekende deze dubbeltjes te hebben willen inwisselen voor Surinaams geld om er de winst van het koersverschil op te maken.

Geen vooruitzichten voor Surinaamse garnalen-export naar Nederland

Paramaribo. — Op gedroogde Surinaamse garnalen wordt door Nederland thans een invoerrecht van 25% geheven plus 5 opcenten, wat zo goed als het einde betekent van de export van dit artikel naar Nederland. Aldus meldt „Het Nieuws". Het blad vernam, dat de Nederlandse importeurs bereid waren iets meer te betalen voor de Surinaamse gedroogde garnaal, omdat de kwaliteit bijzonder goed was bevonden. Door deze heffing van 30% is de invoer evenwel niet meer aantrekkelijk.

Volgens de Surinaamse Visserijdienst moet men het meer zoeken in een export van verse, bevroren garnalen, waarvoor vooral in de Verenigde Staten een veelbelovende markt zich schijnt te vormen. De gedroogde garnaal is te zeer een seizoen-artikel en gezien de bewerkingen, die de garnalen moeten ondergaan, is de prijs vergeleken bij die voor verse garnalen niet voordelig.

Paramaribo heeft nieuwe huishoudschool

Paramaribo. — De nieuwe huishoudschool, de A. L. Waaldijkschool, is dezer dagen door de minister van onderwijs, dr L. Rens, officieel in gebruik gesteld. Het grote, stenen tweeverdiepingsgebouw is genoemd naar de heer A. L. Waaldijk, voorzitter van de Stichting Huishoudschool, die al jaren lang ijvert voor dit onderwijs. Directrice is mej. K. Ravenhorst uit Nederland. De staf bestaat uit dertien leerkrachten.

Min. v.d. Kieft in januari naar Suriname

Paramaribo. — De Nederlandse minister van financiën, de heer Van de Kieft, komt 18 januari in Suriname aan, vergezeld van de heer Blok.

Gasontploffing oorzaak van instorting flatgebouw te Frankfort

Frankfort. — De instorting van het nieuwe flatgebouw van vier verdiepingen in Frankfort, die dezer dagen geschiedde en aan 27 mensen het leven gekost heeft, is te wijten aan het ontploffen van een mengsel van gas en lucht. Dit is de conclusie van deskundigen die een onderzoek naar de ramp hebben ingesteld.

FIFA-delegatie gaat in Z.-Afrika kwestie van nationale vertegenwoordiging regelen

Zürich. — Ter gelegenheid van de opening van het nieuwe gebouw van de F.I.F.A. te Zürich werd een vergadering gehouden van het dagelijks bestuur bestaande uit de heren A. Drewry (Engeland), K. J. J Lotsy (Nederland) en A. Thommen (Zwitserland), allen vice-voorzitters van de Internationale Voetbalfederatie. In de vergadering werd bekend gemaakt, dat op het ogenblik 87 nationale voetbalbonden bij de FIFA zijn aangesloten.

Het staat thans vast, dat de heer K. J. J. Lotsy als hoofd van een F.I.F.A.-delegatie in de tweede week van januari as. naar Zuid-Afrika zal gaan met de bedoeling in overleg met de Zuidafrikaanse regering en de bij de F.I.F.A. aangesloten South African Football Association een oplossing te zoeken voor het probleem, waarvoor de F.I.F.A. zich reeds geruime tijd gesteld ziet, namelijk de aanvraag van de South African Soccer Federation, de organisatie, waarin de gekleurde rassen voetbal spelen, voor het lidmaatschap van de F.I.F.A. Naar bekend kan slechts één nationale voetbalorganisatie lid van het internationale lichaam worden. Het aantal spelers, dat in de niet door de F.I.F.A. erkende South African Soccer Federation het spel beoefenen, is aanzienlijk groter dan dat, aangesloten bij de South African Football Association. Compromis-voorstellen en briefwisselingen hebben niet tot een oplossing geleid. Dit is de reden waarom in januari de F.I.F.A.-delegatie naar Kaapstad zal gaan. Behalve de heer Lotsy zijn in de delegatie opgenomen: James P. Mac Quire (Verenigde Staten), Abel Azin Abdallah Salem (Egypte) en K. Gassmann (Zwitserland), de secretaris van de F.I.F.A.

De Deen Carl Seidelin Larsen zal de eerste president zijn van het Opperste restitutiegerecht in de Duitse Bondsrepubliek dat zetelt te Herford. Dit gerechtshof neemt de taak over van de drie restitutiehoven in de drie Westerse bezettingszones.

BEKENDMAKING

In verband met de Kerstdagen zullen de Post- en Hulppostkantoren in de Nederlandse Antillen voor het publiek gesloten zijn van Zaterdag, 24 DECEMBER 1955 12.30 UUR tot 27 December 1955 8 uur en van Zaterdag, 31 DECEMBER 1955 12.30 UUR tot 2 Januari 1956 8 uur.

De Postdirecteur

P. H. J. BREUSERS

Watersnood in de Libanon

Beiroet. — Het Noordelijk deel van de Libanon wordt geteisterd door watersnood, de ergste in de geschiedenis van het land. Naar verluidt, zijn er honderd doden te betreuren en worden 300 mensen vermist. De schade aan eigendommen wordt geschat op ongeveer een millioen pond sterling.

Voetbalpool-speler wint 73 miljoen lire

In Rome heeft een fabrieksarbeider bij een voetbalpool een bedrag van 73.000.000 lire (ongeveer 420.000 gulden) gewonnen. Hij had twee jaar lang steeds precies dezelfde combinatie opgegeven. „Het kwam juist op tijd", aldus de winnaar. „Ik stond namelijk op het punt om de combinatie te veranderen."

Koninklijk reis maakte indruk.....

(Vervolg van pag. 1)

zijds besef groeit er een nieuwe vriendschap, een vriendschap, die groter is dan een algemeen verwantschap-zoeken in den vreemde. Een vriendschap, die zich evenmin wat aantrekt van de politieke verhoudingen, die tot dusver vaak zijn gehandhaafd op de Antillen. Drie of vierhonderd of zelfs duizend studenten kunnen misschien niet volbrengen wat tienduizenden nog niet hebben ingezien, echter kunnen ze er wel mee beginnen. En het doel is veel te mooi: een klaverblad van drie, Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen.

En dat heeft de reis van de Koningin ons bijgebracht, dat hoe verwaand het ook moge klinken, geen enkele regering, geen enkele instantie, zo hecht als wij deze driedelige band zal kunnen leggen.

Want vriendschap tussen landen kan niet komen van de regeringen alleen. Ze moet geboren worden uit de mensen zelf, moet door de mensen zelf worden onderhouden. Het tienjarenplan van Suriname is niet goed, als het alleen maar de regeringen van Suriname, Nederland en de Antillen bezig houdt. Het tienjarenplan van Suriname is iets dat ook de doodgewone mensen van Suriname, Nederland en de Antillen moet aangaan, zoals ook de welvaart van Curaçao Aruba, Bonaire en de Bovenwindse eilanden de blijvende belangstelling van de overige rijksdelen zal moeten oogsten.

Maar voorlopig laten wij de grote deftige mensen, die in raadszalen zitten, en deftige redevoeringen afsteken, zich even met de restant-problemen bemoeien.

Voorlopig blijven wij maar doodgewone studenten, die helemaal geen verstand van politiek hebben — misschien ook niet willen hebben — en proberen onze eigen grote problemen op te lossen.

Voorlopig zijn we trotse en verwaande jongelingen, die er prat op gaan „Westkleppen" — onze bijnaam in Nederland — te zijn.

Voorlopig moeten we zien om heelhuids door de winter, die zich al op zijn best begint te vertonen, te komen.

Voorlopig leven wij nog in een roes van blijdschap over de reis, die ook bij ons zoveel aangename herinneringen heeft achtergelaten. Voorlopig gevoelen wij ons kinderlijk gelukkig als we aan een Nederlandse huisvrouw kunnen uitleggen hoe de funchi bereid wordt, of een praatzieke journalist de betekenis van het woord „Cotomissie" kunnen uitleggen.

Natuurlijk studeren wij veel, van 's morgens vier tot 's avonds twaalf, maar als er zo nu en dan een klein beetje tijd overschiet, dan ontmoeten we elkaar in een van de vele „Social evenings", die door het handige bestuur van de F.S.S. of de Antilliaanse Studentenvereniging zo goed worden georganiseerd. En daar vertellen we elkaar achter een glaasje limonade — we drinken alleen maar limonade — van de schoonheid van ons land of eiland, horen we verhalen over andere landen en eilanden, over Nederland, over de Oost en over de West, en telkens bemerken we hoe bar weinig we eigenlijk van elkaar afweten, hoe ver we vroeger van elkaar af stonden. Dan klinken we met ons glaasje limonade en een hymne op de lippen op een hechtere vriendschap, op een beter begrip, op een grotere liefde tussen de drie delen van het koninkrijk, en soms ook nog op de hoop, dat deze of een volgende Koningin, nog een reis naar de West zal ondernemen, als wij ook afgestudeerd zijn en goed en wel thuis in ons warm tropisch klimaat zitten.

Frank Martinus Arion

7 personen ontvangen Stalin-prijs

Moskou. — De "Stalinprijs" voor het versterken van de vrede tussen de volkeren zal dit jaar worden toegekend aan zeven personen, onder wie de vroegere president van Mexico Cardenas en het Franse parlementslid d'Astier de Lavigerie. De prijs wordt sinds 1949 jaarlijks op 21 december, de verjaardag van Stalin, uitgereikt en bestaat uit een certificaat, een gouden medaille met de beeltenis van Stalin en een bedrag van 100.000 roebel.

De Amsterdamse beurs van 5-10 december

Belangstelling voor bankaandelen

(Van een financiële medewerker in Nederland)

Hoewel het algemene aspect van de aandelenmarkt tamelijk lusteloos blijft zijn er toch in de loop van deze week een paar markante punten aan te wijzen. Het publiek is op de laatste beursdag plotseling tot het besef gekomen, dat bij andere bankinstellingen wel eens eenzelfde verrassing mogelijk zou blijken als bij de Amsterdamsche Bank, terwijl men hoopt dat het besluit van het bestuur van de Amsterdamsche Bank een uitvloeisel zou zijn van een onderlinge afspraak tussen de verschillende banken. Daarvan is evenwel niets bekend.

Toch werden alle bankaandelen meegesleept door de plotselinge hausse in aand. Amsterdamsche Bank, die van 286 tot op 335 kwamen om op 330½ te sluiten. Aand. Rotterd. Bank boekten een avans van 32 punten op 267, aand. Ned. Handel Mij. een van 13½ punt op 242½.

Bij de internationale aandelen trokken aand. Kon. Petroleum de aandacht door een wisselend koersverloop n.l. 647-660-645-655. Het onverwachte interimdividend van 6 pct dat werd aangekondigd werkte nogal teleurstellend doch de gunstige cijfers over het derde kwartaal gaven weer wat moed zodat de week gunstig besloten werd. Vooral het feit, dat, bij een omzet van slechts 6 pct hoger dan in het vorige kwartaal, de winst over de 9 maanden van 1955 een stijging te zien gaf van niet minder dan 15 pct maar vooral de stijging in het derde kwartaal 1955 tegenover dezelfde periode van 1954 is frappant n.l. ruim 40 pct. Het is dan ook begrijpelijk dat men spoedig over de teleurstelling ten opzichte van het interimdividend is heengekomen.

De handel in stockdividenden Unilever is nu begonnen en het debuut was niet slecht. Daar men reeds lang te voren wist, dat de handel op korte termijn zou aanvangen, had men zijn verkooporders in veel gevallen reeds geplaatst met het gevolg dat de eerste dag een zeer groot aanbod te verwerken kreeg. De arbitrage bleef evenwel op ruime schaal kopen en zette haar aankopen ook in de volgende dagen voort zodat per saldo, het stockdividend in aanmerking genomen nog een avans van 7 punten werd geboekt.

AKU's lagen geheel buiten de belangstelling evenals Philips hoewel dezen toch goed prijshoudend bleven.

Bij de industriële aandelen aandelen waren de verschillen naar beide zijden niet groot, maar toch eerder iets naar beneden gericht. Indonesische waarden bleven behoorlijk op peil evenals scheepvaartaandelen. Staatsfondsen gaven slechts minieme variaties te zien.

Militaire attaché's van zestien landen hebben dezer dagen in Moskou de vertoning van Russische militaire films bijgewoond.

De Internationale bokswedstrijden voor profs te ROTTERDAM

Rotterdam. — Tijdens internationale bokswedstrijden voor professionals te Rotterdam won de Nederlandse middengewicht-kampioen Leen Jansen met k.o. in de vierde ronde van de hoofdpartij tegen de Duitser Emil Koch. Koch was verrassend snel in de aanval gegaan. Jansen stopte hem echter al gauw met gelijktijdige overnamen van de aanval. In de derde ronde kwam de Duitser terug, maar zocht het teveel in de clinch. Met twee uitermate zuivere en harde hoeken naar de maagstreek schakelde hij Koch in de vierde ronde uit.

De Amsterdamse lichtgewicht Berkhout haalde in het bijprogramma een ruime puntenoverwinning op de Franse lichtgewicht Alfred Vaillant.

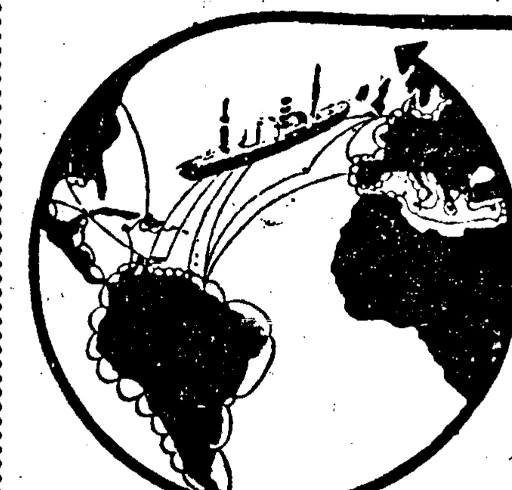
Jo Lammers verloor zijn partij tegen de Franse middengewicht Robert Allentin, doordat hij na vijf ronden op doktersadvies de strijd moest staken. Hij bleek een kaakfractuur te hebben opgelopen.

In een gevecht over acht ronden van drie minuten verloor de Nederlandse welter Teun Brommer van de Duitser Horst Graz. Ook deze partij werd op medisch advies gestaakt. Het optreden van Graz was zelfbewuster dan dat van de Rotterdammer. Toen Brommer in de zevende ronde aan zijn linkerwenkbrauw een bloedende wonde kreeg, kwam het door de beslissing van de ringarts eigenlijk tot een voor hem geflatteerde uitspraak.

Lex Crissy won een partij over zes ronden van Bernard Harant (Frankrijk) op punten. Crissy verdiende de zege volkomen.

Extra Kerst-vluchten Londen-Parijs

Parijs. — De Franse luchtvaartmaatschappij en de British European Airways zijn van plan tijdens de Kerstdagen ondanks de staking van het grondpersoneel 21 extra vluchten in te lassen tussen Londen en Parijs heen en terug. Inmiddels is het einde van de staking, die 10 november begon, niet in zicht.

CUROM

17.00 Voor de Kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 Dinnermuziek
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The Voice of the Winward Islands
21.00 Conjunto Cristal
21.45 Lichte Muziek
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:

17.00 Tea at five.
17.30 Met Duitse musici.
18.15 Nanzi verhaal
18.30 Woensdagavond concert
19.00 Sportnieuws.
19.30 Hoorspel.
19.45 Met de jarigen in de lucht
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerd programma
20.45 Gevarieerd programma
21.00 Conjunto Estrellas del Caribe.
22.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM

17.30 Muziek
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Muziek
20.30 Muziek
21.00 Peticiones
21.30 Musica
22.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Nieuws
18.52 Pennies from heaven",
19.02 Op de man af'
19.32 Een zet voor de Ned. Ant.
17.37 U vraagt.. Wij draaien.
19.57 Wie stuurt onze reporter op stap.
20.02 Promenade concert
20.19 Hobby en spel.
20.20 Voor de West.
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Lindas Eerste Liefde,
17.15 Reclame
17.30 Breek de Bank
17.45 Populaire melodieen
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdag-avond concert
20.55 Nieuws

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel: 2928

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 24 Dec. 12.00 u. A. J. v.d. Bos; St. Michielweg 20, J. D.
B. g. g. nad inl. tel, 2400

Materialen Afdeling:
M. K. A. van Kicken tel. 2843

C.S.M.

Rederij:
P. W. A. v. Kicken tel. 2843

Scheepsagentschap
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel. 2304

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 2498

THEATER ASIENTO
Filmstudiegroep-avond
Programma:
1 De eerste stappen
2 De geboorte van een nieuwe kunst
3 Drawings that walk and talk
4 Critic
  1 Great expectations
  2 The Overlanders
  3 Odd man out.